

DARUL ÎMPACHETAT AL LUI DUMNEZEU

Să te binecuvânteze...

Este bine întotdeauna să venim la Casa Domnului, dar mult mai bine, se pare, în aceste, este Crăciunul și Anul Nou și sărbătorile. Se pare că are o mică binecuvântare specială rămasă pentru noi. Și așa cum noi... Este doar destul de rău că nu putem avea acest sentiment de Crăciun tot timpul. Oamenii salutându-te, și spunând, "Domnul să te binecuvânteze." Asta este bine. Îmi place acel singur lucru privitor la Crăciun.

Acum, ascultam serbarea Vegherii care se anunța, cred, pentru următoarea Sâmbătă noaptea. Cu voia Domnului, voi încerca să fiu aici atunci, la serbarea Vegherii, și voi contribui cu timpul meu, dacă este voia Domnului, ca să-i ajut să vorbim puțin asupra vreunui subiect pentru următoarea Sâmbătă seara. Și Duminică dimineața, desigur, este școala noastră Duminicală obișnuită. Și Duminică seara este serviciul evanghelic. Acum... [Fratele Neville spune, "Spălarea picioarelor, Duminica viitoare seara, de asemenea." – Ed.] Da. Împărtășirea, spălarea picioarelor, următoarea Duminică seara. Așa este. Modul bun de a începe Anul Nou, bine, luăm împărtășirea, și să avem spălarea picioarelor.

Acum, vreau să fac acest anunț, că eu cer ca aceasta să fie o mică, adunare închisă, de preferință, doar pentru păstori și păstori asociați ai tabernacolului, administratorii și diaconii acestui tabernacol. Mă gândesc că este bine ca noi să ne adunăm, din când în când, și cumva să aflăm calea pe care Domnul ne călăuzește. Și de multe ori apar lucruri mărunte, ca Scripturile care le-ați găsi, care ar fi grele. Și dacă noi nu... Noi vrem la fel, să vorbim același lucru, pretutindeni. Și vrem să ne adunăm.

Și vreau ca voi păstori și asociați: Desigur, Fratele Neville, care ar fi; și Fratele Don Ruddell de aici, unul din asociații noștri; și Fratele Graham Snelling la Utica; Fratele Stricker aici, misionarul nostru; și di-... frații care sunt păstori, Fratele... cei diferiți de aici; Fratele Parnell; și voi știți care sunt asociații aici; Fratele Junior Jackson, de jos din New Albany; și apoi diaconii și administratorii.

Vă spun ceea ce doresc ca să faceți. Această săptămână care vine, luați o coală mică de hârtie, și scrieți acolo gândurile sau... așa spune, la Scripturi, sau ceva datorile la care voi trebuie să participați, care voi s-ar putea să nu știți.

² Cum un administrator ar putea spune, "Chiar care este datoria mea dacă se ivește *acest caz*?" "Care este datoria mea, ca un diacon, dacă se ivește *acest caz*?" Și păstorul s-ar putea să spună, "În acest Cuvânt, *aici*, văd unde trebuia să fie *așa-și așa*, și eu-eu nu înțeleg Aceasta chiar în felul în care O predăm noi. Și așezăm aceea jos în Scriptură, și așa mai departe." Atunci înmânați-le toate înăuntru, la Fratele Wood, dacă vreți, pentru că el locuiește la ușa vecină cu mine. Și de îndată ce le scrieți, și cât de repede puteți, voi aprecia lucrul acesta, așa ca eu să o pot căuta în Scripturi.

Și noi vom avea aceasta. Nu... Nu a fost o adunare publică acum. Este doar pentru păstori, și ai acestui tabernacol, și diaconii și administratorii tabernacolului. Și aceasta va urma foarte repede, chiar cât de curând reușim să le avem. Apoi vom anunța o seară unde nu-nu se țin adunări aici, și atunci ne vom ocupa de asta atunci.

³ Eu cred că ar fi un lucru bun, Frate Neville, dacă acei frați, voi toți păstori, și așa mai departe, dacă am putea veni împreună. "n felul acela noi putem vorbi același lucru, peste tot, vedeți, noi știm. Și atunci, aceasta va fi înregistrat, de asemenea, întrebările noastre și răspunsurile noastre vor fi înregistrate, și fiecare poate avea o bandă, așa ca voi să puteți ști, să o ascultați din nou, în caz de orice, orice întrebare să apară, care ar putea fi un beneficiu pentru biserică. Sau cineva ar spune, "Bine, *aceasta*." Ne vom întoarce înapoi și vom vedea ce este pe bandă, ce a spus. Noi avem benzi de felul acela, deja. Și acum noi avem administratori noi, eu cred, acest an, și-și câțiva diaconi noi, și așa mai departe, și vrem să-i instruiți referitor la asta.

⁴ Și acest frățior, care este unul dintre frații noștri de aici de sus la Sellersburg, Fratele Willard Crase, sigur trimiteți-i un mesaj despre aceasta, dacă vreți, pentru că el este chiar tânăr în Domnul. Și-și dacă acești tineri, cred, pot deveni stabili, înțelegeți ce vreau să spun, doar să știe cum să se țină. Și mici întrebări le apar în mintea lor. În loc să alerge în jos pe vreo ramură, haideți să ne adunăm și-și să înțelegem despre ce este vorba. Atunci când noi... adunările noastre, marile noastre, adunări comune, când bisericile se unesc împreună, cum am fost noi în această ultimă sesiune, atunci noi-noi vom ști atunci chiar ce să luăm, și ce să spunem, chiar ce să facem. Noi toți vrem să vorbim aceeași limbă, așa ca să înțelegem.

⁵ Acum, un alt lucru așa vrea să spun. Cum Fratele Neville a spus așa de bine că, vă dorim ce este mai bun în aceste urări de Crăciun în acest timp de-de părtășie în aceste zile de sărbătoare, și așa mai departe.

⁶ Și apoi vreau să iau acest timp să exprim, la toți și la fiecare din voi, cât de recunoscător vă sunt, pentru feliicitările și darurile voastre de Crăciun, și lucrurile care au fost primite la noi acasă. Cu siguranță vă mulțumesc, cu toată inima mea. Cu siguranță ne-au căzut bine, în această dimineață. Când... eu am un băiețel, încă destul de mic încât să vrea un pom de Crăciun, și noi l-am avut în cameră. Și în această dimineață, mam dus acolo, am găsit câteva cadouri de la biserică mea de aici, și prietenii mei de prin diferite locuri, care au ajuns, așezate sub pom. Și nu am cuvinte să vă exprim ce eu... cât le apreciez pe fiecare din ele. Și fie ca Dumnezeu Cerului să vă binecuvânteze din belșug, este rugăciunea mea. Și acum...

⁷ Și noi, știți cum ar fi, noi nu putem trimite înapoi daruri, pentru că eu doar nu aş câștiga atâția bani, știți. Eu-eu primesc o sută de dolari pe săptămână, și am o familie mare, și cam zece milioane de prieteni, și ar fi sigur cam greu

să ajung la ei. Dar noi-noi vă suntem recunoscători vouă și gândurilor voastre. Și sunt sigur că înțelegeți.

⁸ Acum nu uitați această-această seară de Anul Nou care vine. Oh, îmi amintesc prima serbare de Veghe care am avut-o cândva în acest tabernacol. Nu presupun că este cineva aici care își amintește de asta. Dar aceea a fost o seară când Domnul a scos mult formalism de la păstorul vostru. Astfel, așteptăm cu nerăbdare pentru un timp mareț atunci.

⁹ Și acum, chiar înainte să ne rugăm, aș vrea să citesc lecția Scripturii din seara aceasta.

¹⁰ Și am fost cumva frământat în sinea mea astăzi. Amam anunțat că voi vorbi despre, în seara aceasta, dacă vin aici, *Noi Am Văzut Steaua Lui În Răsărit, Și Am Venit Să Ne Închinăm Lui*. Asta cumva îmi sună familiar. Și prietenul nostru bun, Fratele Sothmann de aici, cel... unul din administratorii bisericii, l-am întrebat pe el. Și el a spus, "Eu am banda cu asta, Frate Branham. Ai predicat asta, pe undeva." Și prietenul nostru prețios, Fratele Leo Mercier de aici, băiatul cu benzile, a spus, "Da, cam de cinci ori." Astfel, am-am schimbat aceasta doar puțin. Și în loc să predic despre *Noi Am Văzut Steaua Lui În Răsărit*, vreau să vorbesc pe tema, în seara aceasta, despre: *Darul Împachetat Al Lui Dumnezeu*.

¹¹ Și acum voi citi din Evanghelia Sfântului Matei, al-al 2- lea capitol, pentru citirea unei Scripturi, al 2-lea capitol din Sfântul Matei.

Acum când Isus s-a născut în Betleemul din Iudea în zilele regelui Irod, iată, că au venit niște magi din răsărit la Ierusalim,

Spunând, Unde este cel care-i născut Rege al Iudeilor? fiindcă noi i-am văzut steaua în răsărit, și am venit să ne închinăm lui.

Când Irod regele... a auzit aceste lucruri, s-a tulburat, și tot Ierusalimul împreună cu el.

Și când i-a adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului împreună, i-a întrebat... pe ei unde trebuia să se nască Cristosul.

Și ei i-au spus, În Betleemul din Iudea: căci așa este scris de profet,

Și tu Betleeme, în țara lui Iudea, nu ești tu cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va stăpâni poporul Meu Israel.

Atunci Irod, când a chemat în ascuns pe magi, a aflat întocmai de la ei vremea în care se arătase steaua.

Și i-a trimis la Betleem, și le-a zis, Duceți-vă de cercetați cu deamănuntul despre prunc; și când îl veți găsi, dați... de știre din nou, dați-mi de știre din nou, ca să pot veni și eu să mă închin Lui.

După ce l-au ascultat pe rege, au plecat; și, iată, că steaua, pe care o văzuseră în răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era pruncul.

Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie.

Și când au intrat în casă, au văzut pruncul cu Maria mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ, și I s-au închinat: ... când și-au deschis visteriile, și I-au adus daruri; aur, ... tămâie, și smirnă.

Și fiind înștiințați de Dumnezeu într-un vis să nu mai dea pe la Irod, s-au întors în țara lor pe alt drum.

¹² Acum vreau să iau un text de acolo, în seara aceasta. Sau, nu de acolo, dar din aceeași poveste, din Sfântul Luca 2:7.

Și ea a născut-a născut pe fiul ei cel întâi născut, și l-a înfășat în scutece, și l-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

¹³ Să ne aplecăm capetele acum pentru un cuvânt de rugăciune.

¹⁴ Dumnezeu sfânt și îndurător, Care ne-ai dat cel mai mare Dar despre care a știut vreodată această lume, Domnul Isus Cristos, noi smeriți venim la Tine, în această seară, în mulțumiri, și exprimând din adâncul ființei noastre, adorațiile profunde din inima noastră, Ție, pentru acest Dar minunat. Noi nu avem nimic să dăm înapoi. Și a fost foarte puțin ceea ce Tu ai cerut; doar, "Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi lua poverile și păcatele voastre, și vă voi elibera." Oh, ce schimb! Nimeni nu putea face aceea decât Tu, Tatăl nostru. Și Îți mulțumim că Tu ai făcut lucrul acesta pentru noi. Și noi suntem martorii Tăi în această oră, că Tu iei poverile și păcatele noastre, și ne dai bucurie și pace, în schimb. Cât de recunoscători suntem pentru, Doamne, această lăuntrică, experiență Creștină, Crăciunul în inimile noastre. Suntem atât de bucuroși pentru asta. Așa de fericiți să știm că trăim în ziua sfârșitului, când vedem semnele venind din nou cum a fost în acea zi, a apropierii Lui. Ne smerim inimile în Prezența Ta, O Tu Mare Nobil. Lasă ca Duhul Tău să domnească în mod suprem în inima noastră, în viețile noastre. Și întărește-ne, de dinăuntru în afară, ca noi să putem fi slujitorii Tăi, în această oră măreață și întunecată care o întâmpină această lume acum.

¹⁵ Îți prezentăm această citire a Cuvântului Tău, Doamne, Ție, pentru acest singur scop, ca, din Acesta, Duhul Sfânt să poată aduce laolaltă un context care ar fi suficient, în această seară, ca un Mesaj de Crăciun pentru poporul Tău care este în așteptare. Și noi așteptăm după Tine. Doamne, circumcide buzele care vor vorbi, și urechile care vor auzii. Și împuternicește, și pune Viață în Cuvintele care se vor da, ca să ne poată aduce la o cunoștință mai bună a Domnului Isus. Căci cerem lucrul acesta în Numele Lui. Amin.

¹⁶ Am notat multe Scripturi aici la care să fac referire, și așa mai departe. Am fost surprins, ieri, cum am auzit aceea. Am luat ziarul, și unde este, ce lumea comercială numește "un Crăciun abundent," unde că au fost cheltuiți mai mulți bani în această perioadă decât au fost cheltuiți vreodată în mulți, mulți ani, de când a fost cu mulți ani în urmă. Și că mulțimile s-au adunat în Ierusalim, și cum că acolo a fost un mic răstimp de pace între Arabi și Iudei, că ei cumva au pus deoparte sentimentele lor, ca să-i lase pe-pe pelerini să intre din nou în cetate, în acest sezon de-de Crăciun.

¹⁷ De multe ori m-am întrebat de ce o fi fost aleasă această cetate, Betleem.

¹⁸ Așa cum au cântat acei oameni cu câteva momente în urmă, insul mic și soția lui, și copiii. Și acolo am fost uimit, privind la fetiță, cum ținea ea timpul cu aceasta, un fel de harpă cu coarde la care cânta ea. Și cum acea micuță era încă o copilă, abia, și totuși ținea timpul doar cu... sau cânta la această harpă. Presupun că se chema o harpă. Acum, și atunci eu...

¹⁹ Gândindu-mă la Betleem, și de ce s-a întâmplat să fie că a fost ales să fie locul de naștere al Regelui regilor. Și, știți, Betleem este un loc mic, un oraș foarte mic. De multe ori m-am întrebat de ce nu a ales Dumnezeu un loc mai religios pentru aceasta, pentru acest eveniment important, așa ca Silo. Silo a fost primul loc unde cortul, chivotul a fost așezat, după ce a traversat Iordanul. Sau Ghilgal, un alt oraș mare religios; sau Sion, pe munte, un alt oraș mare religios; sau chiar mândra capitală, Ierusalimul, cu toți înțelepții și sfinții acestuia și de-a lungul veacului. De ce nu a ales Dumnezeu Ierusalimul?

²⁰ De ce ar fi ales El Betleemul? Poate părea că El ar fi ales un loc, unul din marile orașe de adăpost, care l-ar fi protejat pe Fiul Său în caz că ar fi apărut vreun necaz. Locurile de adăpost ca Ramot-galaat. Acela a fost un adăpost mare care a fost construit, ca oamenii să poată fugii în aceste turnuri. Cades era un alt oraș mare de adăpost. Hebron, un alt oraș mare de adăpost.

²¹ De ce a ales Dumnezeu micul Betleem, și atunci nu a ales aceste orașe mai mari? Și ele aveau nume mai importante, și mai mult fundal spiritual.

²² Dar, știți, Dumnezeu are o cale de a face lucrurile, doar calea Lui Proprie despre lucruri. Sunt atât de bucuros că El o face. Vedeți? Uneori El ia lucruri care nu au un fundal spiritual, sau care nu au deloc nici un fundal. Și asta-i de ce este El Dumnezeu; El poate lua ceva care nu este nimic, și să facă ceva din acesta. Și, asta, asta-i ce îl face pe El Dumnezeu. Asta-i ce ne face pe noi să Îl iubim. Asta-i ce ne face pe noi oamenii sărmani să Îl apreciem, pentru că deși noi, sărmani, fără fundal, totuși Dumnezeu poate face lucruri mărețe cu noi dacă El vreodată ne ia sub controlul Lui.

²³ Iosua, desigur, a fost acela care i-a trecut dincolo pe copiii lui Israel, și a împărțit pământurile. Și acestei seminții a lui Iuda ia fost dată această porțiune unde se află Betleemul, care este în colțul nordic superior din provincia lui Iuda, o fâșie mică care cumva se întinde ca o mică peninsulă. Și în acest loc, această provincie, această provincie mare, este țara grâului nordic, unde se afla centura de grâu, unde creșteau mult grâu și orz.

²⁴ Și unul din fiii lui Caleb a stabilit și a întemeiat acest oraș. Salmon era numele lui, era unul din fiii lui Caleb. Dacă vreți să căutați aceea, eu sar peste o mulțime din aceste Scripturi, dar îi văd pe unii din frați că le notează. În Întâi Cronici 2:15-... De asemenea, veți găsi asta în Matei 1:5. Și unde ei, el a stabilit și întemeiat acest oraș mare, care era un oraș mic, dar este mare din pricina lucrurilor mărețe care s-au întâmplat în acest oraș.

²⁵ Cum am spus întotdeauna, nu este marea biserică; este marele Dumnezeu în biserică. Nu este marele, munte sfânt; este marele Duh Sfânt care a fost pe munte. Nu este omul sfânt; este Duhul Sfânt în om. Vedeți?

²⁶ Acela-i felul cum era acest oraș. A fost mic în statură, și mai mult în vale, și nu era prea mult de privit. Populația acestuia era mică, și încă este astăzi. Dar a fost pentru că Dumnezeu l-a ales ca să facă ceva. Asta-i ce îmi place, ceva ce Dumnezeu alege. Nu contează cum arată, pentru oameni, atâta timp cât Dumnezeu l-a ales.

²⁷ Curva Rahav, cu care suntem toți familiarizați, ea fiind oo fată tânără care a fost pusă în stradă de un tată și o mamă păgâni, care au pus-o în stradă pentru că ea era frumoasă, și trebuia să le aducă lor un venit, pe prostituție. Și totuși, jos în această fată imorală care a fost pusă pe stradă, ea a auzit că exista un Dumnezeu Care răspundea rugăciunii. Și prima ocazie care a avut-o ea, să îl accepte pe acel Dumnezeu sau să facă ceva pentru El, ea a făcut-o. Și Dumnezeu i-a cruțat viața, și i-a salvat pe tatăl și pe mama ei, și familia ei. Ea s-a îndrăgostit de un general din armata lui Israel, noi găsim în istorie, și s-a căsătorit cu acest general. Și curtenirea lor a fost minunată. Și în final sau stabilit și au locuit la Betleem.

²⁸ Și prin acest general ea a adus pe lume un-un fiu, fiul lui-lui-lui... nu îmi pot aminti chiar acum care era numele generalului. Eu am încercat. Am crezut că am avut numele lui scris aici, dar nu. Am numele fiului ei, dar era fiul lui Rahav la acest general. Numele lui a fost Salmon. Nu Solomon care a construit templul, fiul lui David. Ci, un altul, Salmon, și acest Salmon a adus pe lume un fiu al cărui nume era Boaz. Și Boaz, oh, noi suntem toți familiarizați cu acea poveste minunată despre Boaz și Rut.

²⁹ Acum, vedeți, această curvă a fost una din Neamuri, și a fost o bunică străveche a Domnului nostru Isus. Și de asemenea când-când Boaz, nepotul ei, a venit și s-a căsătorit cu Rut Moabita, și el s-a căsătorit cu una din Neamuri. Ceea ce l-a făcut și pe Isus parte din Neamuri, pământește vorbind. Apoi când ei l-au născut pe copilul lor, numele lui a fost Obed. Și Obed a avut un fiu, și numele lui a fost Chesed. Și Chesed a avut un fiu al cărui nume a fost David. Toate acestea au avut loc în micuțul Betleem. Ce este aceasta? Descendența Domnului Isus, fundalul Lui care marii

oameni spirituali au trecut cu vederea, sau așa numi ții oameni spirituali.

³⁰ Și a fost chiar pe aceste pământuri că Samuel profetul l-a uns pe David să fie rege peste Israel, chiar aici la Betleem. Și prin David a venit marele Fiu, "Tu Fiul lui David," Fiul care a fost născut în ieslea unui mic staul acolo la marginea unui deal, în partea de vest a orașului. A fost acolo pe acel deal unde Îngerii lui Dumnezeu au cântat primul lor crăciun.

³¹ Cuvântul Bethlehem, să îl descompunem. B-e-t-h înseamnă "casă." E-l înseamnă "Dumnezeu." E-l-h-a-m înseamnă "Pâine." "Casa Pâinii lui Dumnezeu." Ce potrivit a fost atunci ca Pâinea Vieții să iasă din Bethlehem, "Casa Pâinii lui Dumnezeu." Oh! Este o poveste frumoasă.

³² Trebuie să fi fost doar puțin după întunecare, și soarele a coborât. Stelele probabil erau ieșite, și lumina era cam de două ore dusă. În timp ce măgărușul își așeza picioarele lui mici, obosite pe partea din spate a dealului, la vest de Betleem, în timp ce privea unde își pune copitele lui mici, pentru că sarcina lui era prețioasă. Și Iosif îl conducea cu grijă, așa cum micul trio au pornit în sus pe deal, sau au călătorit toată ziua, venind de jos din Nazaret. Și ea aștepta să devină mamă în orice moment, mult peste soroc, poate.

³³ Dar toate lucrurile sunt mai dinainte rânduite de Dumnezeu, care lucrează împreună pentru binele celor care Îl iubesc. A fost rânduit de Dumnezeu că acolo trebuia să fie un rege fără inimă în acea zi, Irod cel însetat de sânge. Dumnezeu știa despre asta. Dumnezeu știa despre impozite, și cum acest guvern brutal nu a avut nici un gând de milă față de acea mamă sărmană care era chiar pe punctul de a da naștere primului ei fiu născut, doar în câteva zile. Dar el a poruncit, ca, "Ei toți să vină în locul lor de naștere, și să plătească impozite. Indiferent în ce condiție se află ea, ea trebuie să vină, oricum." Dumnezeu știa tot despre asta. El a știut mai dinainte toate lucrurile. Și El-El știe toate lucrurile, vedeți, și El face ca totul să lucreze împreună spre bine.

³⁴ Micul trio nu a făcut nici un caz privitor la aceasta, în timp ce urcau pe deal. În cele din urmă, după mult geamăt, măgărușul, îi pot vedea cum se opreau în vârful dealului; unde... veneau în sus din partea vestică, de la Nazaret, venind peste. Și după ce au urcat dealul, să privească jos în valea unde era așezat micuțul Betleem. Ardeau multe făcli. S-au adunat mulți oameni din toată Galileea, să vină în locul lor de naștere la Betleem, și prin provincie, ca să fie impozitați de guvernul Roman. Indiferent de condiții, erau presărați pe drum, bolnavii și nevoiașii, și cei ținuiți la pat, leproșii, canceroșii, săracii, schilozii, șchiopii, orbi. Toți trebuiau să vină, pentru că era un ordin de la guvern. Și Irod era în spatele acestuia, și trebuia făcut.

³⁵ Și în timp ce micul nostru grup se oprește în vârful dealului, acolo trebuie să fi fost o piatră mare așezată acolo. Și îl pot vedea pe Iosif ridicând-o, cu grijă, în brațele lui, și ajutând-o să coboare de pe măgăruș, și-și așezând-o sus pe marginea pietrei. Și măgărușul suspina să-și prindă răsuflarea. Și așa cum Iosif a făcut câțiva pași înainte, a privit în jos înspre micul Betleem, și a văzut străzile aglomerate, și strigătul, și făcliile arzând pe străzi, și strigătele oamenilor. Și ei ședeau în grădini și în curți, și peste tot în afara porților cetății. Trebuie că a fost o priveliște!

³⁶ Iosif trebuie să fi spus ceva de genul acesta. "Maria, dragă, gândește-te doar. Doar pe partea cealaltă a orașului, în partea nordică, acolo a fost unde Rut Moabita a strâns acolo în câmpurile lui Boaz. Acolo, doar dincolo de acel, sus peste muntele de acolo, este unde David, cu praștia lui, a doborât leul la pământ, și a tras oaia din gura lui. Trebuie să fi fost acolo, că unde Iosua a stat aici cu sabia lui sclipitoare, războinicul neînfricat al poporului nostru, și a împărțit pământurile, și a dat această moștenire seminției lui Iuda, la care, scumpa, noi suntem descendenți." Și la diferite lucruri, despre cum trebuie să i-a explicat ei ce a avut loc.

³⁷ Și apoi să nu audă nici un sunet din spatele lui, el trebuie să s-a întors să privească, să vadă dacă ea era încă șezută pe piatră. Și când s-a întors, și i-a văzut chipul drăgălaș îndreptat spre ceruri, el nu a mai trebuit să întrebe, pentru că reflecția Stelei se uita înapoi prin ochii ei. El știa că ea se uita la Ceva.

³⁸ Și ea a privit la el, și a spus, "Iosif, ai observat Steaua care atârnă acolo?"

³⁹ Și când el a privit, și surpriza, a spus, "Nu am observat-O înainte, dragă."

⁴⁰ "Ei bine, Ea ne-a urmărit de când a coborât soarele. Eu am urmărit-O. Aceasta trebuie să înseamnă ceva, pentru că am cel mai minunat sentiment."

⁴¹ Voi știți, Dumnezeu face lucruri de felul acela, uneori, pentru poporul Lui, ne arată o Lumină, sau în vreun fel ca noi să putem ști că El este aproape și El este pe scenă. Nu contează ce are lumea de zis sau de făcut, El încă este acolo, și totul va fi în regulă. El doar o mărturisește înapoi, prin Duhul Sfânt, ca noi să Îl putem simți.

⁴² Și Iosif s-ar putea să fi spus ceva de genul acesta. "Maria, ști ceva? Niciodată în viața mea nu am fost atât de fericit. Când, am fost împins în jur de guvernul Roman, dar totuși nu am fost niciodată atât de fericit cum sunt chiar acum, și nu știu de ce. Se pare că acolo este o sfințenie asupra orașelului, în seara aceasta, unde am hoinărit noi când eram băieți și fete, în trecut la vârsta adolescenței noastre și în vârsta școlii."

⁴³ Departe înspre Răsărit, și la multe sute de mile depărtare de acolo, Magii erau deja pe drumul lor. Ei au văzut Steaua Lui, și veneau ca să se închine micuțului Pachet ca Dar al lui Dumnezeu care El îl trimitea lumii.

⁴⁴ Doar la puțin timp de atunci, și lumea urma să primească cel mai mare Dar al ei pe care l-a primit vreodată, un mic Pachet împachetat. Un micuț, primul Pachet mic de Crăciun care a fost vreodată împachetat, în toată lumea, Dumnezeu La împachetat. Vreau să pătrund în gândul meu, și să spun asta. Cel mai mare lucru care a fost vreodată

împachetat în trup uman a fost împachetat în Acesta. Dumnezeu Însuși S-a împachetat pe Sine Însuși într-un pachet de Crăciun și L-a trimis lumii.

⁴⁵ De ce L-au refuzat ei? De ce nu au putut ei să-L vadă? De ce L-au refuzat? De ce este că nu L-au vrut ei? Același motiv pentru care nu Îl vor în seara aceasta. Acesta nu le-a fost dat în obiceiul în care erau obișnuiți ei ca să fie date darurile. Acelai motivul pentru care încă este respins, în seara aceasta, este pentru că Acesta nu este dat oamenilor în obiceiul în care au fost ei obișnuiți să primească daruri.

⁴⁶ Dar Dumnezeu Își împachetează Darul Lui. El are dreptul să o facă, El este Cel care Îl dă. El are dreptul să-L împacheteze în orice fel vrea El să-L împacheteze. Nu face nici o diferență felul cum este, El are dreptul să o facă pentru că El este Cel care dă Darul.

⁴⁷ Un alt lucru, motivul acestuia a fost, așa cum era atunci, așa după cum nu era obiceiul ca ei să-L primească în felul cum era El împachetat. Ei așteptau ceva, un dar venind, care ar fi coborât pe care, cu o escortă de Îngeri care mânau cai de foc. Dar când Acesta a venit ca un Prunc fiind născut într-un staul, puțin au știut ei că Scriptura a spus, "Îi voi da acestei lumi un super semn."

⁴⁸ Ei au cerut după un semn, într-o zi. El a spus, "Eu vi-l voi da. Acesta va fi super semnul. Va fi un semn care va dăinui prin toate epocile. O fecioară va zămisli și va naște un Copil, un Fiu, și-I vor pune Numele 'Emmanuel.' Acela-i super semnul. Acelai Darul care Eu îl voi da." Dar Acesta nu a venit în modul în care Îl așteptau ei, și ei L-au refuzat.

⁴⁹ Așa este în seara aceasta, fratele meu. Darul lui Dumnezeu nu a venit în felul cum Îl vor oamenii să vină, și astfel ei L-au refuzat. Ei nu Îl vor. Ei Îl vor împachetat în felul de material cu care vor ei să Îl împacheteze. Vor beteală pe Acesta. Vor ceva floral, ceva care este parfumat, ceva care este sclipitor, ceva care este clasic. Dar Dumnezeu nu Îl trimite tot timpul așa. El Îl trimite în putere, în felul cum vrea El să Îl trimită.

⁵⁰ Un alt lucru, Acesta a fost adus de săraci. Maria și MartaMarta, adică, sau... Maria și Iosif erau oameni foarte săraci. Erau țărani. Și pentru că Acesta a fost adus de către săraci, ei nu L-au vrut.

⁵¹ La fel este și astăzi. Când acest Dar mare al Bisericii, Duhul Sfânt, cade peste săraci și umili, bogatul nu Îl vrea. Ei nu vor să se umilească. Ei Îl vor cu clasă, dar nu Îl vor în felul cum Îl trimite Dumnezeu. Mulți oameni vor să primească Duhul Sfânt, dar-dar ei vor să Îl primească în felul cum Îl vor ei. Dar, oh, sunt atât de bucuroși că nu o puteți face în acel fel. Trebuie să o faceți în felul cum Dumnezeu vi-L trimite, și să ne smerim ca să Îl primim.

⁵² Acesta nu era împachetat în in subțire. A fost împachetat în cârpe de înfășat. Care, am fost învățat căci chiar lucrul în care Isus a fost înfășat, Cristosul, a fost pânza de pe spatele jugului unui bou, care era agățată în staul. El a fost înfășurat cu fașe, era... unde pun ei... o cârpă în jurul jugului pentru bou, să-l ferească să-și facă beșici pe el când trăgea. Ei, ei nu aveau haine pentru El. Și ei... Oh, când mă gândesc la asta, aproape că mi se frânge inima; fără haine pentru Emanuel, Creatorul Cerurilor și al pământului. Și fără haine cu ce să Îl îmbrace, și a trebuit să fie înfășurat în cârpa prin care un bou și-a băgat gâtul. Oh, ce super semn!

⁵³ Ar trebui să fie cu adevărat atractiv pentru oameni. Micuțul Iehova, plângând ca un prunc. Dumnezeu, făcut trup, într-un Pachet. Dumnezeu, Care cuprinde tot spațiul și timpul, era înainte să fi fost o lume, sau o stea, sau o moleculă, S-a împachetat într-un Pachet mic, și a fost pus într-o iesle; într-un staul, unde bălegarul vitelor și a oilor, și lucruri; sus peste acel staul, și în această iesle mică, pe paie sau fân. Iehova a fost culcat acolo, plângând ca un prunc. Vă puteți imagina asta?

⁵⁴ Păi, bogații nu au vrut nimic de felul acela. Asta ar polua gândurile lor, ceva atât de umil. Și să fie adus de o fată, o fată țărăncuță care era considerată, în cartierul ei, o-o fanatică; și de un tâmplar care probabil își cunoștea ABC-ul lui. Și cum ar putea vreodată să producă ei ceva care să atragă sau să astâmpere ochii celebrităților? Cum să poată ei produce vreodată ceva care să-i mulțumească sau să-i satisfacă pe bogați, oamenii cu principii înalte, sau denominațiunile din zilele lor? Ei au fost refuzați, categoric.

⁵⁵ Nu numai în acea zi, dar și în această zi, la fel. Ei L-au refuzat, categoric. Acesta nu vine împachetat în felul cum Îl vor ei. Ei vor să-să Îl înlăture, spun, "Nu este nimic de Acesta." Astfel bogații și denominațiunile refuză acel Dar. Ei nu au avut nimic de-a face cu Acesta. De ce? De ce ar face ei un lucru ca acela? Nu a fost împachetat în obiceiul crezurilor lor. Acela-i motivul de ce, astăzi, că ei nu vor Darul lui Dumnezeu. Aceste State Unite nu îl vor pe Dumnezeu. Aceste biserici nu îl vor pe Dumnezeu. Ei îl vor pe Moș Crăciun. Ei vor ceva cu beteală și culori roșii, și-și-și-și luminos, lucru lucitor. Ei refuză Adevărul Evangheliei, al Puterii și învierii lui Cristos Isus. Acesta nu se va împacheta cu crezurile lor. Nu îl puteți împacheta pe Cristos într-un crez.

⁵⁶ Am ascultat, în această dimineață, în timp ce coboram spre mama, devreme, am pornit radioul. Și o-o biserică cita sau spunea... ce este numit, Crezul Apostolilor. Nu există un astfel de lucru.

⁵⁷ Singurul crez pe care apostolii l-au cunoscut vreodată, se găsește în Fapte 2:38, "Pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos, spre iertarea păcatelor voastre. Voi veți primi darul Sfântului Duh." Acela-i singurul crez care l-am văzut eu vreodată, în Biblie, care l-au folosit ei vreodată.

⁵⁸ Celălalt este un crez creat de om. Și voi nu îl puteți împacheta pe Cristos într-un crez Prezbiterian, sau într-un crez Baptist, sau un crez Catolic, sau un crez Penticostal. Singurul lucru în care va fi înfășurat Cristos, și aceea este inima voastră, nu crezul vostru. El vrea inima voastră. El are un turn de control acolo prin care Îi place să lucreze cu voi, să

vă aducă la Viața Eternă. El doar nu va accepta; și voi nu Îl puteți împacheta în crezuri. Nu puteați atunci; nu puteți acum. Nu veți reuși niciodată să o faceți.

⁵⁹ Astfel, ei nu L-au putut primi, pentru că ei s-au gândit mai mult la crezurile lor decât s-au gândit la Dar.

⁶⁰ Acela-i felul cum este astăzi. Oamenii nu pot accepta vorbirea în limbi, în biserica lor. Ar ruina crezul lor. Nu pot accepta vindecarea Divină, botezul Duhului Sfânt, și așa mari Doctrine evanghelice ale Bibliei, Adevăruri apostolice. De ce?

Pentru că crezul lor condamnă Aceasta. Oh, ce nebunie, să iei hârtia în care este înfășurat Pachetul și să arunci Darul. Ca netotul, a luat cutia și a acceptat-o, și a aruncat darul. Acelai felul cum este biserica, și cum fac oamenii astăzi, ei uită că Darul lui Dumnezeu este Viața Eternă prin Isus Cristos. El este respins la fel de mult astăzi cum a fost El atunci. Această seară de Crăciun, El este tot așa de mult respins cum a fost El în prima seară de Crăciun. Ei nu o pot face, pentru că este în dezacord cu crezul lor. Pe tot parcursul epocilor, am avut același lucru.

⁶¹ Nu-i de mirare că nu era loc pentru El în han. Nu. Nu era împachetat corect; El nu a fost împachetat, hârtia clasică în jurul Acestuia. A fost împachetat ca un Dar, ca un Dar de la Dumnezeu, trimis de Dumnezeu, un Dumnezeu despre care ei nu au știut nimic. Ei pretindeau că știau. Și pretindeau că Îl așteptau. Dar El nu a venit în felul în care s-au gândit ei că El vine, conform cu crezurile lor, și nu au putut primi Darul lui Dumnezeu. El a fost împachetat diferit. A fost împachetat ca un prunc. A fost născut într-un staul. El provenea din oameni săraci. El provenea dintr-o grămadă de "fanatici," deci cum puteau ei să primească așa ceva? Nu-i de mirare că acolo nu era loc pentru El în han.

⁶² Nu este loc pentru El, încă, în biserici. Ei Îl scot afară. Ei nu cred în Acesta. Vor spune, "Duceți-vă de aici cu un Astfel de lucru! Este fanaticism. Nu vrem să avem nimic de a face cu Aceasta. Este împotriva învățăturilor părinților noștri, învățăturilor acestei biserici, învățăturile crezurilor strămoșilor noștri." Astfel, Cristos este la fel de respins astăzi cum a fost El acolo în trecut. Nu este loc, în seara aceasta, în bisericile noastre bune, bisericile noastre mari, bisericile noastre frumoase. Nu este loc în cercurile noastre religioase, astăzi, pentru o adunare a Duhului Sfânt. Ei nu Îl vor. Acesta, Acesta îi înjosește în ochii claselor sociale ale țării. Îi înjosește să se gândească să se smerească să coboare la un altar, să plângă și să zăbovească acolo până când sunt umpluți cu Putere de Sus, să se ridice de acolo cu reînnoirea Vieții; să facă ca femeile să își lase părul să crească, și să se comporte cum ar trebui femeile; să-i facă pe bărbați să arunce țigările lor, și să renunțe la băutul lor, și să trateze corect familiile lor. Este prea mult pentru ei. Așa că ei țin de crezul lor, din biserica lor, în loc să primească Darul lui Dumnezeu, Darul lui Dumnezeu de Crăciun.

⁶³ Ei mai degrabă ar avea un crez decât să aibă Darul, mai degrabă să aibă ambalajul decât Darul. Ei vor ambalajul, sigur, ceva care este tot împodobit, multă zarvă pot face ei privitor la asta. Dar Darul adevărat care este în interiorul acestuia, nu Îl vor. Vedeți?

⁶⁴ El a fost împachetat, atunci, într-o cârpă murdară, o cârpă de fașă. Și El este împachetat, astăzi, în același lucru, ce ei numesc, "holy-roller, fanaticism, o grămadă de eretici." Este împachetat în cârpă de fașă, și lumea nu Îl vrea. Oh! Sunt atât de bucuroși să ridice acea cârpă. Să privesc ce este sub aceasta: Viața Eternă, Dumnezeu, făcut trup și a locuit printre noi.

⁶⁵ Nu, ei nu L-au vrut. Acesta s-a interferat cu cercurile lor religioase.

⁶⁶ Să-L primească, astăzi, Acesta se interferează cu ei. Oh, dacă cineva s-ar ridica în biserică, și să înceapă să strige, sau să îl laude pe Dumnezeu, sau cineva să zică, "Amin," ca acest grup de slujitori de aici, ceva, sau în audiență, rapid un ușier i-ar conduce spre ușă. Și dacă ați avut numele în registru, acesta va fi șters repede. Vedeți? Dumnezeu nu are o-o șansă.

⁶⁷ Dacă Președintele ales, Kennedy, ar vizita acest oraș aici, steagurile ar-ar flutura, și ornamentele ar flutura, și-și covoarele ar fi întinse, și-și așa o primire voi-voi nu ați văzut vreodată. Care, este în regulă dacă ei vor să facă asta. El este Președintele ales a Statelor Unite. Dar dacă el ar veni, ei-ei ar face toată treaba aceea, și i-ar oferi cea mai bună primire, și gândiți-vă, că, "El s-a umilit să vină într-un oraș atât de mic ca Jeffersonville, Indiana, când New York și marile orașe îl cheamă, peste tot, doar pentru un moment de timp, să vorbească cu el." Dacă el ar veni la Jeffersonville, la un oraș sărac ca al nostru, cum ar împodobi ei, ce numim noi, "sărbătoare fastuoasă." Și ar face orice, și-și ar împodobi străzile, și-și să facă orice ca să îl facă bine venit. Este în regulă, dacă ești un politician. Este în regulă.

⁶⁸ Dar Isus poate veni în forma învierii Puterii Lui, poate veni în Duhul Sfânt, și poate arăta semne și minuni, și fiecare ziar L-ar critica. Oamenii L-ar numi, "holy-rollers." Ei vor spune, "Oamenii sunt nebuni." Nu-i de mirare că avem bomba atomică cu numele nostru scris pe ea. Resping mila, nu rămâne altceva decât judecata. Oh, ei nu Îl vor primi. Nu au făcut-o atunci. Nu o vor face acum.

⁶⁹ De ce nu au făcut-o? Vreau să întreb doar, de ce nu au dat, acceptat Darul lui Dumnezeu de Crăciun? De ce nu au făcut-o, ei nu o fac? Dacă ar fi doar un dar la care puteau privi, și Acesta s-ar fi potrivit în societatea lor, Acesta ar fi fost în regulă. Dacă a noastră...

⁷⁰ Dacă această religie a Duhului Sfânt s-ar potrivi în societatea oamenilor astăzi, ei L-ar lua. Ei bine, de ce nu Îl iau ei, atunci? Pentru că ei se gândesc mai mult la societatea lor decât la Cristos. Este adevărat.

Voi spuneți, "Tu vorbești grozav de dur despre El."

⁷¹ Eu țin cu El. El este Domnul meu. Eu am o... eu-eu-eu sunt slujitorul Lui. Eu am dreptul să strig împotriva a astfel de lucruri care sunt greșite. Așa este. Și Creștinii cred asta, și știu asta, și acceptă asta, și știu că este Adevărul.

⁷² Care a fost motivul că ei nu au acceptat acest Pachet împachetat? Ei au știut ce era în Acesta, și nu L-au vrut.

⁷³ Acela-i motivul că bisericile și oamenii, astăzi, și guvernele țărilor, nu vor primi Cadoul lui Dumnezeu de Crăciun, este pentru că ei știu ce este în Acesta. Nu Îl vor. Le va face pe femei să se comporte diferit. Îi va face pe bărbați să se comporte diferit. Va trebui să purtați numele de "un fanatic." Va trebui să luați calea cu cei câțiva disprețuiți ai Domnului. Va trebui să vă curățați viața. Va trebui să vă lăsați de răutatea voastră. Va trebui să încetați să faceți rău, de înșelat, furat, mințit, comitere de adulter. Va trebui să opriți aceste lucruri. Și oamenii nu Îl vor. Deși s-ar putea să știe că Acesta are dreptate, dar ei nu Îl vor. Acesta aduce prea mult Adevăr la ei. Le dezvăluie păcatele, așa că de aceea ei nu Îl vor, nu vor să aibă nimic de a face cu Acesta. "Stau departe de Acesta."

⁷⁴ Așa a fost în acea zi. Ei știau ce era împachetat în Acesta, astfel au spus, "Plecați cu Acesta."

⁷⁵ Ei nu Îl vor. Este același lucru, astăzi, niciodată nu L-au vrut. Și ei nu vor Duhul Sfânt, astăzi, este pentru că ei știu ce este împachetat în El. Ei pot privi o-o persoană să primească Duhul Sfânt. Ei stau acolo afară și văd că acea femeie, poate tot atât de josnică cât ar putea fi, încât până și câinii cu greu s-ar uita la ea; și văd acea femeie ridicându-se de la acel altar, o persoană nouă; să vadă acea femeie că își curăță viața ei, iasă și se comportă ca o doamnă. Vede una care merge la partide de bridge, fumează patru sau cinci pachete de țigări pe zi, pierde vremea pe la saloane, o cheffie obișnuită; și ei știu, dacă ei acceptă vreodată acest Dar de la Dumnezeu, Acesta este împachetat în Pachetul numit Isus Cristos, Acesta va strica fiecare părticică din distracțiile lor lumești, pentru că El nu va sta pentru aceea. Acesta le face ceva, Acesta schimbă oameni. Oamenii nu vor să fie schimbați. Ei, "Lasă-mă în pace."

⁷⁶ Îmi amintește de acel om îndrăcit. Că, Isus a mers acolo în Gadara, și acolo se afla un om, avea două mii de draci în el. Și au spus, "De ce nu... Ce avem noi de-a face cu Tine? De ce vi Tu aici? Pleacă din ținuturile noastre. Noi nu Te vrem aici." Ei au vrut să fie lăsați în pace. Oamenii se simțeau mai bine, acasă, cu diavoli, decât se simțeau cu Isus. Astfel au spus, "Pleacă din țara noastră, noi nu Te vrem aici."

⁷⁷ Sărmanul bătrân Legiune, a fost unicul care-care a vrut ajutor. El întotdeauna vine la cei care Îl vor. El vine la cei care au nevoie de El. Astfel, el a fost singurul care a fost ajutat. M-am gândit de multe ori, când ajung în Cer, vreau să văd cât de multcât de mult a contat mărturia lui pentru crescătorii de porci din Gadara. Ei bine, dacă a trebuit să-i coste o turmă de porci, ei nu au vrut nici o trezire.

⁷⁸ Dacă trebuie să-i coste ceva pe oameni, ei nu vor să aibă nimic de-a face cu Acesta. Acela-i felul cum este astăzi, dacă va trebui să vă coste partidele voastre de bunco, distracții mari, trabucurile voastre, glumele voastre murdare, toată murdăria și lucrurile lumii. Motivul că nu Îl vor, este că Aceasta îi va costa ceva, numele vostru mare de societate cu mult scilpicici pe acesta.

⁷⁹ Dar Acesta vă va da un nume scris în Cartea Vieții Mielului, care nu se șterge. Astfel, faceți-vă alegerea. Sunteți un agent de libertate morală. Oh! Primiți Darul lui Dumnezeu de Crăciun, este a mea-rugăciunea mea pentru voi. Da.

⁸⁰ Ei nu Îl vor, pentru că Acesta le face ceva. Sau, a vrut guvernul? Guvernul nu L-a vrut. Irod nu L-a vrut. Nu, domnule. Din ce cauză? El urma să-i schimbe programul.

⁸¹ Și guvernul nu-L vrea, astăzi. Noi trebuia să fim o națiune Creștină.

⁸² Păi, ONU nu Îl vrea. Ei vor lua orice altă idee din lume în afară de a Lui. Ei nu ar oferi niciodată rugăciune. Nu este nici o rugăciune la acele sesiuni. Ei doar intră colo și "se mănâncă între ei," cum este vechea expresie de pe stradă. Ei nu îl vor pe Cristos. El ar trebui să le schimbe programele, așa că ei nu Îl vor. Nu L-au vrut atunci. Nu Îl vor acum.

⁸³ Bisericile nu L-au vrut, pentru că El era în dezacord cu crezurile lor. El le-a spus că ei erau, a spus, "Voi generație de vipere, voi pereți văruți." I-a numit în tot ce putea fi spus de ei. I-a spus bătrânului Irod, a spus, "Duceți-vă de spuneți acelei vulpi." Și ce este mai murdar decât o vulpe? Ce este mai urât mirositor și meschin decât o bătrână vulpe murdară? Isus a spus, "Asta-i ce este el." Astfel, El-El-El a numit negru "negru," și alb "alb." El-El-El a numit răul "rău", și binele "bine." Așa că, ei nu au vrut asta.

⁸⁴ Bisericile astăzi nu vor un păstor umplut cu Duhul Sfânt, care într-adevăr o va clocoti, și să vă spună ce este drept și ce este greșit. Ei nu vor asta. Ei l-ar concedia, chiar rapid. Consiliul de diaconi se reunește și îl dă afară, pun un altul, și vorbesc despre crezurile lor.

⁸⁵ Frate, eu nu cunosc nici un crez în afară de Cristos, nici o lege în afară de dragoste, și nici o carte în afară de Biblie. Asta-i ce avem noi nevoie. Asta-i ce au nevoie bisericile.

⁸⁶ Dar oamenii nu Îl vor. Astfel, ei au biserica atât de înfășurată în aceste denominațiuni încât ei pot face un consiliu de administratori sau un consiliu de diaconi și să schimbe un păstor bun în orice fel vor ei. Dar ei nu îl pot schimba pe Dumnezeu, acela e un lucru sigur. Dumnezeu va rămâne Dumnezeu. Ei nu Îl vor primii bine. Ei îi primesc bine pe-pe prietenii lor și politicienii lor, și așa mai departe, dar ei nu îl vor primii bine pe Cristos.

⁸⁷ Ei mai degrabă l-ar avea pe Moș Crăciun, oricând. Lumea a preluat controlul. Moș Crăciun a preluat controlul. Ei bine, știți, copilașii nici măcar nu mai știu ce înseamnă Crăciunul.

⁸⁸ Ei nu știu ce înseamnă Paștele, este un-este un iepuraș de Paști, un fel de iepure, sau un pui mic de culoare galbenă, sau ceva. Ce are Dumnezeu, învierea, de-a face cu un pui, cea mai murdară pasăre care există? Ce este mai murdar decât un pui? Și ei-ei îl bagă acolo, și ia locul lui Cristos.

⁸⁹ Ce este mai mult un mit decât Moș Crăciun? Niciodată nu a fost un astfel de lucru. Spunând copiilor minciuni, veți fi responsabili pentru aceasta în Ziua Judecării.

⁹⁰ Nu-i de mirare că oamenii nu știu ce să facă. Ei sunt... Eiei doar nu vor lucrul adevărat. Vor lua orice este artificial, dar nu vor lucrul real. Ei nu vor darurile lui Dumnezeu. Oh, vai! Desigur. Ei nu îl vor pe Isus, acela este un lucru.

⁹¹ Am notat aici, un motiv pentru care nu L-au vrut, este pentru că atunci când El a intrat în templul lor, și El a găsit murdăria lor în templu, El a răsturnat mesele și i-a scos afară pe schimbătorii de bani. El l-a curățit.

⁹² Și dacă l-ar lăsa vreodată pe Duhul Sfânt să intre în vreuna din aceste biserici mari din apropiere, El ar curăți-o. Astfel, ei nu-L pot accepta, vedeți. I-ar face să renunțe la jocurile de noroc, i-ar face să oprească acele petreceri de rock-and-roll.

⁹³ Le pune poza în ziar, ca bitnici, cum a făcut un predicator Metodist aici jos în Howard Park, Clarksville. Am un frate care șade aici acum, dacă nu și-a pieptănat părul în jos pentru el. Orice om, slujitor al lui Dumnezeu, își pune poza în ziar, are o petrecere bitnic de vreun lucru în biserică. John Wesley să știe asta, s-ar suci în mormântul lui. De ce? L-au respins pe Cristosul care îl cunoștea John Wesley, exact, și au acceptat un bitnic. Au o religie bitnic. Au copii bitnic, tată bitnic, mamă bitnic, Președinte bitnic, și doar tot așa, și așa doar continuă să meargă. Oh, ce dizgrație! De ce? Ei refuză realul.

⁹⁴ Dumnezeu a spus că îi va da la dezamăgiri puternice, să creadă o minciună și să fie osândiți de aceasta. Dumnezeu a spus că va face asta. Refuzi binele, va trebui să iei răul. Nu este o altă cale. Refuzi să mergi la dreapta, va trebui să o iei la stânga, să mergi pe vreo altă cale în afară de dreapta. Deci, nu puteți merge în bine și în greșit în același timp. Când îl refuză pe Duhul Sfânt, îl refuză pe Cristos, refuză programul lui Dumnezeu, refuză mesagerul, refuză tot. Și, de aceea, sunt lăsați în păcatele lor. Nu rămâne nimic atunci decât judecata. Frate Ben, așa este. Doar, aceea este chiar așa, au făcut-o. L-au refuzat pe Cristos. Au refuzat programul Lui. Au refuzat Duhul Lui. El a încercat, de cizeci de ani, de când a căzut Duhul Sfânt în America. Ei L-au refuzat, timp de cizeci de ani. Și în această seară este mai negru și mai întunecat decât a fost vreodată.

⁹⁵ Și chiar și acei peste care a căzut Acesta, la început, copiii lor au organizat-o și au denominat-o, și au încolăcit-o în organizații, până când ei îl refuză chiar pe Dumnezeul care l-au primit părinții lor. Amin. Apoi, pretind că sunt „pentecostali.” Oh, nu. Asta nu face din scroafă un cal, dacă trăiește într-un grajd. Nu, într-adevăr. Nu mai mult decât să facă un Creștin dintr-un om care aparține la biserica Pentecostală, Baptistă, Prezbiteriană, orice altceva. El încă este un păcătos până când este convertit. Și când este convertit, el este născut din nou, din Duhul lui Dumnezeu, și complet schimbat. Și l-a acceptat pe Cristos, și Duhul Sfânt a intrat și l-a făcut o făptură nouă, o creație nouă.

⁹⁶ Atunci, ei L-au refuzat atunci. Ei Îl refuză acum. El le-ar răsturna mesele lor de bani. El le-ar răsturna consiliul lor de administratori, a lor-consiliul lor de păstori. Ei-ei nu ar, El ar... Ei ar avea un consiliu, în regulă. Oh, ce diferență ar fi dacă ar veni El în biserici astăzi, dar El nu poate intra.

⁹⁷ Noi L-am aflat, seara trecută, în această epocă a bisericii, scos afară de biserica Lui Proprie; stând la ușă, bătând, încercând să intre înapoi din nou. Un Tată îndurător! După ce a fost aruncat afară, de poporul Lui Propriu, încercând să intre din nou înapoi în biserica Lui! A spus, "Eu sunt Acela care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur." Și la ultima epocă a bisericii, aici era El, afară. Ei L-au aruncat afară. Cam pe unde? În această epocă Laodiceană. Stând din nou, încercând să intre din nou înapoi, la Propria Lui ușă, la Propria Lui biserică. Ce lucru jalnic! Acela este unul dintre cele mai jalnice tablouri pe care îl descrie Biblia, este acel al 2-lea capitol din Apocalipsa, al 3-lea, adică, cum că este că, Cristos scos afară!

⁹⁸ Este un alt lucru jalnic. Cred că unul dintre cele mai jalnice Cuvinte pe care le-a spus Isus vreodată, a fost când El a spus, "Tată, Eu Mă sfințesc, ca ei să poată fi sfințiți." Cu alte cuvinte, El avea dreptul. El a fost un om. El avea dreptul la o casă. El avea dreptul la o familie. El a fost om, tot atât de om cât sunteți voi, sau sunt eu, atât de uman în bărbăția Lui cât eram noi. El avea dreptul la aceasta. Dar El instruia doisprezece bărbați care urmau să ducă Evanghelia în toată lumea, astfel El S-a sfințit de dragul lor. "Eu Mă sfințesc, de dragul lor." Un Dar de la Dumnezeu, păstrându-Se sfințit.

⁹⁹ Oh, daruri ale lui Dumnezeu, voi care pretindeți că ați primit Duhul Lui, păstrați-vă sfințiți. Da. Stați departe de lucrurile lumii, fiți sfințiți. Oh!

¹⁰⁰ Cine a știut ce era în acest Pachet Cadou? A fost vreodată cineva care a aflat ce era în Acesta? Sunt așa de bucuroși că a fost. Cine a știut? A fost un Lucru ascuns, o Piatră respinsă, dar a fost cineva care a aflat ce era în Acesta. Sunt așa de bucuroși.

¹⁰¹ Îmi place să caut lucruri. Voi nu? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Îmi place să dezgrop pepite și să le lustruiesc, ca să văd ce-ce se află în ele, să le pun la contorul Geiger.

¹⁰² Și El a fost pus înainte la Geiger, la Calvar. El a fost sută la sută. Sigur. El a fost cel mai mare Aur care l-au găsit ei vreodată, cel mai scump Diamant care a existat vreodată-vreodată. Biblia a spus, "Împărăția Cerului este ca un om

care cumpără diamante. Și când l-a găsit pe acesta Mare, el le-a vândut pe toate celelalte, și doar ca să le dea pentru Acesta, ca să Îl cumpere." El este Diamantul cu cele mai multe carate care a fost vreodată scos din pulberea pământului, cel mai de preț Aur care a fost vreodată extras din pământ. El este o Nestemată, Nestemata Cerului, un Diamant mare.

¹⁰³ Când este găsit un Diamant mare în Africa de Sud. Am fost prin-prin marile mine de diamante la Kimberly. Și ei iau acele diamante, și atunci când le extrag din pulbere, brute, apoi le sparg. Și motivul pentru care le sparg ei, le taie, este ca să reflecte lumini. Emit lumini din aceea, carata din aceea, arătând ce carată este în acel diamant. Dacă nu are mult foc și strălucire, nu este mult diamant, dar când are... este sticlă; dar când este un diamant adevărat, un diamant adevărat cu carate, va reflecta și va expune multe culori.

¹⁰⁴ Asta-i ce era El. El era un Diamant. "Și El a fost rănit pentru nelegiuirile noastre. El a fost zdrobit pentru fărâdeleaga noastră. Pedepsa care ne dă pacea a fost asupra Lui, și cu rănilor Lui am fost tămăduiți." Oh, acele raze ale dragostei și Luminii lui Dumnezeu reflectă din El: Putere de vindecare, dragoste, înviere. Dumnezeu L-a rănit, și L-a zdrobit, și L-a sfărâmat, și L-a tăiat, printr-o sabie Romană și de un-și de un-bici Roman, până coastele lui au fost despicate. Și Sângele țâșnindu-I din spate, și pe capul Lui, și în jos prin barba Lui, și de pe picioarele Lui. Oh! Ce făcea El? El reflecta dragoste. A îmbrățișat Crucea! În loc de o pernă moale, de pene; o iesle de paie. În loc să poarte un micuț, veșmânt roz; o cârpă de fașă.

¹⁰⁵ Oh, frate, poți vedea care este profunzimea dragostei? Vorbeam, unor persoane la mine acasă, seara trecută. Nimeni nu ar putea vreodată falsifica cât este de profundă dragostea lui Dumnezeu. Căci, "Oh, dragoste a lui Dumnezeu, cât de bogată, cât de pură!" Acel ultim verset, sau primul verset, cred că este, a fost găsit pe un perete într-un institut de boli mintale.

Cu, noi cu cerneală să umplem oceanul,
Și de ar fi cerul făcut din pergament;
Fiecare tulpină de pe pământ o peniță,
Și fiecare om un scriitor de meserie;
Pentru a scrie dragostea lui Dumnezeu acolo sus
Ar seca oceanul;
Sau ar putea sulul conține totul,
Chiar dacă ar fi de la un cer la altul?

¹⁰⁶ Gândiți-vă la tulpinile care au fost pe pământ, făcute penițe. Și miliardele de oameni, scriitori de meserie. Pentru a scrie cinci litere mici, l-o-v-e, [În Română dragoste – Trans.] adică patru litere mici, "love," dragostea lui Dumnezeu, ar seca oceanele. Când, patru cincimi din pământ este în apă. Și am stat acolo, pe Muntele Palomar, și am privit prin acel telescop, poate să vadă o sută douăzeci de milioane de ani lumină în spațiu. Sau ar putea sulul să conțină totul, chiar dacă s-ar întinde de la cer la cer?

¹⁰⁷ Dragostea lui Dumnezeu. Cum S-a dezvăluit Dumnezeu, și a venit, un Pachet de Crăciun, a fost pus pe paie. Primul lucru care L-a avut, pe ce să își pună capul lui mic, au fost paie, și o bucată de cârpă de fașă murdară în jurul Lui. Ultimul lucru care L-a avut a fost o coroană de spini, cu o cârpă murdară înfășurată peste ochii Lui; și lovit în cap, spunând, "Dacă Tu ești un profet, spune-ne cine Te-a lovit," și apoi pironit pe o cruce. Dragoste, compătimitoare! Când Proprii Lui copii strigau pentru Sângele Lui, El a strigat, "Tată, iartă-i, căci ei nici măcar nu știu ce fac." Aceea este dragoste.

¹⁰⁸ Biserica nu vrea Asta. Ei vor crez. Noi avem nevoie de dragoste. Biserica este pe moarte, prin crezuri. Ea poate trăi numai prin dragoste, pentru că dragostea este Viață Eternă. Dragostea biruie toate lucrurile. Dragostea este cea mai puternică forță care există. Nu, ei nu L-au vrut, pentru că știau ce era în Dar.

¹⁰⁹ Dar unii dintre ei L-au avut descoperit, ce-ce era acest Dar, ce se afla în Acesta. Unii dintre ei s-au uitat în Acesta. Eu cred, că primii care s-a uitat în acest Pachet de Crăciun, știți cine au fost? Eu cred, că au fost Îngeri. Îngerii L-au știut. El le-a fost descoperit. Ei L-au știut, pentru că au ieșit pe coasta dealului.

¹¹⁰ Poate, micuța Maria șezând sus acolo, obosită, prăfuită. Un băiat păstor sărac s-a apropiat, mirosind a oaie, a văzut acea mamă micuță șezând acolo, în acea seară, însemna ceva. Exact cum oamenii astăzi pot vedea că ceva se pregătește să se întâmple. Timpuri groaznice, oamenii nu știu în ce parte să o ia. Poate un tânăr păstor de oi trecea pe acolo și a văzut-o pe acea mamă micuță. Ceva l-a izbit. A spus, "Am ceva apă proaspătă aici în această sticlă. Ai vrea să bei puțin?" Și familia mică i-a mulțumit, micuța mamă în devenire a băut puțină apă.

¹¹¹ Poate acela era unul dintre păstorii micuți care stătea întins acolo pe acel deal în acea seară, când jos în staul, unde un Copilaș plângea. Oh, atunci, lumea, nu era loc pentru El. Nimeni nu La vrut. Dar chiar în același timp, un păstor afară pe deal, Îngerii au coborât și au început să cânte primul crăciun, "Astăzi, în cetatea lui David, s-a născut pentru voi, Cristos Salvatorul." A fost descoperit.

¹¹² Acela-i singurul fel în care oricine în lume va ști vreodată ce este în acel Pachet. Trebuie să-ți fie descoperit. Tu Îl vei refuza, spui că Acesta este-Acesta este un fanatism; dar când primești descoperirea, Îl vei căuta. Tu vei deschide. Și Dumnezeu va intra și va cina cu tine, și tu cu El, când ești gata să deschizi ușa, să Îl lași să intre. Acel Pachet mic bate la inima ta, cel mai mare Dar de Crăciun care a fost dăruit vreodată, Cel dintâi și Cel mai mare. Acel Pachet mic,

bătănd la ușa omului, "Eu voi intra și voi cina." Nu Îl vei cunoaște niciodată până când El nu îți este descoperit. Când El îți este descoperit, atunci vei merge să Îl cauți.

¹¹³ Când vei vedea că Acesta este Viață, și unica cale a Vieții, când vei vedea că biserica ta este seacă și moartă, când vezi că a ta-strângerea ta de mână cu un păstor, sau stropești dintr-o solniță, nu are nimic de-a face cu Acesta, atunci vei începe să cercetezi.

¹¹⁴ Când zaci pe un pat, pe moarte, și doctorul spune, "Nu ți-a mai rămas nimic. În câteva minute vei fi mort." Vei vrea atunci să te uiți în acel Păchet. Uită-te în El, în seara aceasta, căci El vă va fi luat de la tine atunci. Biblia a spus, "Dacă Mă respingeți în zilele voastre de sănătate, cum faceți acum; când nenorocirea vine, Eu doar voi râde de voi." Așa că voi mai bine cercetați Păchetul în seara aceasta.

¹¹⁵ Ce este toată Aceasta? Lumini, Lumini sfinte venind din Cer, care au fost fotografiate, mari semne, discernăminte, putere, vorbire în limbi, tălmăcire, spunând lucruri care vor avea loc, puterea Evangheliei, vindecarea bolnavilor, luând cancerule și vindecându-le, ochii orbi deschiși, toate aceste feluri de lucruri. Ce este toată Aceasta?

¹¹⁶ „Păi, este o grămadă de holy-rollers." Fiți atenți! Acea cârpă de fașă, ar putea fi.

¹¹⁷ La fel a făcut Balaam. Cum s-a gândit că Dumnezeu nu ar blestema un popor ca Israelul? Dar el nu a reușit să vadă. El s-a uitat la cârpa de fașă, în loc să vadă Stânca lovită și Șarpele de Aramă care mergea înaintea lor, ca să facă o ispășire.

¹¹⁸ La fel este astăzi, în loc să vadă Puterea Duhului Sfânt care face semnele Lui de Mesia, și minunile printre oameni, așa cum El a făgăduit că El va face în zilele de pe urmă. Așa cum El a spus, "Cum a fost în zilele lui Lot, tot așa va fi la venirea Fiului omului," când El începe să facă acele semne și minuni în mijlocul poporului, arătându-Se viu. Ce este Aceasta? Printre cei săraci și umili, oamenii săraci.

Ei Îl vor numi "fanatism," Îl aruncă afară. Mai bine cercetați înainte să ajungă prea departe de voi. Da.

¹¹⁹ Acești păstori urât mirositori, oamenii aproape că nu-i vroiau în jur. Ei erau întinși acolo și dormeau cu acele oi, și erau pe aceleași palete, și pe același pământ, adică, și-și se îngrijeau de ele până când, ei, îi puteai mirosi chiar ca și când veneau oile.

¹²⁰ Oricine știe că un păstor care păzește oi, se culcă chiar jos în ușă cu oile, se culcă chiar pe jos printre ele. Isus a spus, "Eu sunt ușa țarcului." Adeseori m-am întrebat cum era aceea, până când am fost în Tările Sfinte... sau Orient, adică. Și am aflat cum bagă păstorii oile înăuntru, și apoi se pun pe jos, la ușă. Oile nu pot ieși fără să treacă peste el. Lupul nu poate intra înăuntru fără să treacă peste el. El este ușa.

¹²¹ Sunt bucuroși că Isus s-a așezat jost la ușa inimii noastre. Noi nu putem ieși, sau să facem ceva, fără ca El să o știe, sau nimic nu poate intra fără ca El să știe. Astfel El va face ca totul să lucreze împreună pentru binele celor care Îl iubesc. Asta ar trebui să ne facă să plângem și să strigăm, și să îl lăudăm pe Dumnezeu, și să spunem, "Mulțumim lui Dumnezeu pentru un Mântuitor, un-un-un Păstor care se va întinde la ușa inimii noastre, și ne va avertiza când se ivește ceva să se întâmple, să fim pregătiți pentru asta." Da.

¹²² Foarte departe în țară erau câțiva înțelepți, umili. Ei se numeau Magi, "citori în stele." Când am fost în Orient, nu de mult, ei încă stau în același fel. Sunt un tip de oameni, foarte săraci. Ei umblă câte trei. Ei șed direct în stradă. Eu și cu Billy, acolo în India. De acolo înapoi este de unde provin ei, din India. Acum, ei au spus, "Noi am văzut Steaua Lui în Răsărit." Ei erau în Orient când au văzut Steaua. Ierusalimul este în vest, deci Palestina era la vest de-de India. Astfel ei au văzut Steaua Lui în timp ce erau în Orient, și au venit să I se închine.

¹²³ Acum, acești Magi, nu se întind niciodată complet. Ei doar se lasă pe vine. Și șed acolo prin timpul zilei. În timpul nopții, ei au un turn înalt. Se duc acolo sus și stau în acest turn. Fac focuri, și discută despre țări, căderea împărățiilor, și de-și de slăbirea imperiilor. Și ei-ei se închină unui Dumnezeu adevărat. Așa este. Ei sunt-ei sunt credincioși. Ei sunt Mohamedani. De fapt, derivă de la Mezo-Persieni, din trecut de tot din zilele lui Daniel. Și ei sunt aceia...

¹²⁴ Și Petru a spus, în Fapte 10:35, că el "a văzut că Dumnezeu nu este părtinitor față de persoană sau națiune, ci El... toți în fiecare națiune cine se teme de El," și orice om care se va teme de Dumnezeu. Priviți la acei Magi acolo, văzând Steaua Dar de la Dumnezeu, și au recunoscut-O înaintea preoților din templu la Ierusalim, printre oamenii religioși. Da, domnule. Amin.

¹²⁵ Un Mag, îi pot vedea șezând în jurul aceluia foc sacru, într-o noapte. (Avem doar puțin timp? Da.) Șezu ți în jurul aceluia foc sacru, vorbind, apoi se duceau sus. Oh, ei au studiat corpurile cerești. Ei erau bine familiarizați cu toate acestea. Fiecare mișcare, ei au știut despre ea. Astfel într-o noapte, în timp ce ședeau acolo, poate cântând imnuri, și urcau sus în acest lucru mare, și studiau. Cunoșteau fiecare stea, unde a stat. O cunoșteau după nume, pentru că ei au studiat corpurile cerești. Și nu-i de mirare că unul Străin printre acel corp ceresc i-a agitat. "Ei bine," s-au întrebat, "ce este acest Îns nou aici sus?" Oh, vai! "Acolo s-a întâmplat ceva nou. Este supranatural." Aceea, la ce a chemat? Înapoi la Scriptură.

¹²⁶ Acum, ei știau despre Scripturi, pentru că Daniel a fost căpetenia lor. Știți asta; al 2-lea capitol din Daniel, ne spune că el a fost făcut căpetenie peste ei, astfel el i-a învățat. Fără îndoială, într-o seară, ei ședeau acolo, citind în Scripturi, despre, „Și Daniel a spus, că el 'a văzut toate aceste împărății,' până când în final au devenit în ceea ce erau,

fiecare, Mezo-Persieni și în continuare până au ajuns în Roma. Și apoi în final el 'a văzut o Piatră tăiată din munte, fără mâini.'" Și ei au spus, "Trebuie să fie cam la acel timp." Apoi și-au amintit de repetarea de demult în urmă, înainte de acel timp, în urmă de tot în zilele călătoriei lui-lui Israel, când s-au suit și l-au auzit pe Balaam zicând, când a văzut Israelul, a spus, "O Stea va răsări din Iacob." Amin. Trebuie să fi fost cam în acel timp, când reflectau la acele lucruri, că a apărut noul Vizitator.

¹²⁷ Este de obicei când vă păstrați gândul la Cristos că El vine la voi. Este de obicei-de obicei la timpurile când vă gândiți la El, când apare El. Știți, când vă gândiți să vă puneți în regulă, să faceți ceva bine, asta-i când vine El la voi, să vă ajute.

¹²⁸ Și trebuie să fi fost cam în acel timp, și ei-ei trebuie că sau uitat în sus și au văzut acest nou Vizitator. A început să-i călăuzească spre Vest. Repede au început să se îndrepte spre vest, conducând în jos peste râul Tigru, în jos prin deșerturi, acolo prin munți, jos prin mocirle, oh, vai, înainte, înainte. Știau că se întâmpla ceva, a avut loc un lucru supranatural acolo.

¹²⁹ Și la ce au ajuns? Au spus, "Desigur, dacă aceasta este profeția lui Daniel, acel oraș mare Ierusalim, capitala oamenilor religioși al acelei națiuni vor fi toți pregătiți să îl primească pe Regele lor. Ei vor ști despre ce este vorba, când ajungem acolo. Noi înșine, nu înțelegem, totuși. Suntem doar Magi, săraci, oameni umili. Dar, noi căutam după ceva, și vedem că ceva apare printre noi, care este puțin supranatural." Oh, vai! Ei erau pregătiți. Aleluia! Ei au ieșit, bărbați umili, să găsească Steaua-Mesager a lui Dumnezeu. Aveau de gând să urmeze Steaua-Mesager a lui Dumnezeu până ar fi ajuns la Lumina perfectă. Oh!

¹³⁰ Apocalipsa, 20, Apocalipsa 1:20, a spus că, "Stelele acestor biserici." Ceea ce ar trebui să facem noi astăzi este să găsim acea Lumină a Stelei, amin, care reflectă Slava Lui. Care reflectă Puterea Lui. Care reflectă Dumnezeirea Lui. Și să o urmărim pe aceea până când găsim acea Lumină perfectă. "Continuă să ducă spre vest, încă continuă. Ne călăuzește spre acea Lumină perfectă." Oh, continuați doar să vă mișcați, nu contează care este prețul; prin munți, jos prin jungle, pe oriunde altundeva.

¹³¹ Și în cele din urmă au ajuns la Ierusalim. Și imediat ce au ajuns la această biserică mare denominațională, Steaua ia părăsit. Ciudat. Ei s-au gândit, "Trebuie să fie aici." Astfel, în sus și-n jos prin orașe, au mers, cântând, strigând, în fiecare alee, în jos prin străzi. "Unde este El, Cel care s-a născut Rege al Iudeilor? Noi l-am văzut Steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui. Unde este El?"

¹³² Ciudat, ei nu au avut răspunsul, chiar în cercurile lor proprii. Oh, vai! Aș putea aproape să vorbesc în limbi acum. Ei nu au avut răspunsul. Ei nu au avut răspunsul atunci. Ei nu îl au acum. Ei nu știu. Înțelepții nu l-au găsit pe Isus în cercul religiei lor. El l-a găsit în afara cercului religiei lor. Și înțelepții astăzi, înțelepții în inimă, nu îl găsesc în aceste denominațiuni mari. Ei nu știu nimic despre Acesta. Ei nu au răspunsul. "Ce-i cu toată această vindecare Divină, care se petrece?" spun ei. "Ce-i cu toate astea, limbi, și tălmăcirii, și prorociei, și asta... semne ale lui Mesia? Oh, Asta-i nonsens. Nu este nimic de Aceasta. Să nu... Nu-i nimic de Aceasta." Vedeți? Ei nu au răspunsul. Nu l-au avut atunci. Nu îl au acum.

¹³³ Dar Acesta a făcut un lucru, Acesta i-a pornit să cerceteze. Cred că Fratele nostru duPlessis a început cumva de acolo chiar acum.

¹³⁴ S-au dus înapoi. Fecioarele adormite s-au dus înapoi să cumpere ceva Untdelemn. Dar atunci este când a venit El, în timp ce ele mergeau după Acesta. Deci cât de aproape suntem noi acum, când vedem aceste biserici mari ducându-se înapoi, spun, "Bine, poate am lăsat ceva afară. Mai bine să îl găsim.?" Ei nu îl vor găsi niciodată. Doar amintiți-vă asta. Ei niciodată, niciodată nu îl vor găsi. Ei sunt morți. Și ei sunt morți, și morți, și asta-i tot. Ei nu vor veni niciodată la Viață. Doar amintiți-vă, eu vorbesc în Numele Domnului. Și Aceasta este pe bandă. Da, domnule. Ei niciodată, niciodată nu vor veni la Viață. Ei sunt terminați. Deci acela-i motivul de ce nu sunt interesat în acele programe. Sunt interesat într-un singur lucru, să strig cât de tare pot, la "oricine vrea." Nu să aduc la viață o denominațiune, ci să-l aduc înapoi pe Isus Cristos. Da, domnule. Niciodată într-o denominațiune! Este împotriva lui Dumnezeu; întotdeauna a fost, întotdeauna va fi; îl priponeste pe Dumnezeu afară, respinge tot ceea ce este evlavios. Aceasta va, niciodată nu va veni la Viață. Așa că, nu este diferit acest Crăciun, de cum a fost primul Crăciun. Este același lucru. Acei Magi mergând în sus și-n jos prin cetate, "Unde este El? Unde este El?" Oh, vai!

¹³⁵ Dați-mi voie să mă opresc aici doar un minut. Am un film. Nu îl am acum aici. Un doctor îl are, Doctor Dilly, o-o-o femeie doctoriță, care a fost vindecată în adunarea mea. Și ea are banda acum, intitulată *Trei Minute Până La Miezul Noptii*, și când îi avem pe acei Iudei intrând în națiunea lor acolo acum, chiar acum în Palestina, despre care a fost vorbit de Domnul, că ei o vor face. Înainte de a doua Venire a Lui, ei o vor face.

¹³⁶ Un frate de aici, zilele trecute, mergând în Israel, a pus întrebarea, "Pot să merg acolo?" Și ei l-au refuzat. Israel va veni ca o națiune, nu un individ. "O națiune se va naște." Ea va veni ca o națiune.

¹³⁷ Dar, priviți, acei sărmani Iudei acolo jos de tot în Iran și diferite locuri. Voi a-ți citit în revista *Life*. Ei nu au vrut să urce în acele avioane. Ei nu au văzut unul vreodată. Ei arau cu pluguri vechi de lemn și lucruri. Au spus... Păi, rabinul a ieșit acolo, și a spus, "Stați un minut. Nu ne-a spus profetul nostru, că, atunci când am mers înapoi în patrie, vom merge pe aripile unui vultur?" Oh, vai, Oh! Și au venit și s-au urcat în avioanele TWA, s-au ridicat.

¹³⁸ Profetul nu a știut că funcționau cu motoare. Ele arătau doar ca niște vulturi mari, și s-au dus departe în aer ca un

vultur, astfel profetul a spus, "Când veniți înapoi... "Asta a fost acum două mii cinci sute de ani. O Dumnezeule! Cu două mii cinci sute de ani în urmă, când au fost luați prizonieri de Romani, și împrăștiați în vânturile lumii. El a spus, "Ei vor... Eu nu-i voi uita. Eu îi voi aduce iarăși înapoi. Dar Eu le voi orbii ochii, astfel ca, Neamurile, Eu să pot lua un popor de acolo, de dragul Numelui Meu, îmi pun Numele Meu peste ei. Când se încheie acea zi, Eu îi voi aduna din nou. Și când se întorc la casele lor, vor veni pe acest fel de lucruri." Și Isaia i-a văzut ridicându-se, traversând. A spus, "Pe aripi de vulturi."

¹³⁹ Acel bătrân rabin s-a ridicat acolo afară, și a spus, "Profetul nostru a spus că ne vom duce acasă, în timpul de pe urmă, pe aripile unui vultur." Ei s-au urcat la bord.

¹⁴⁰ Și când au coborât acolo, cărându-i pe cei bătrâni, orbi și schilozi, pe umerii lor, coborându-i jos, le-au luat un interviu. Îl am chiar pe bandă. Au spus, "Ați venit acasă, în patrie, ca să muriți aici în patrie?"

Au spus, "Nu. Am venit să îl vedem pe Mesia."

¹⁴¹ Oh, frate, care este chestiunea? Și biserica lor nu are răspunsul. Care este chestiunea? Noi suntem la timpul sfârșitului, frate, când Luminile serii strălucesc, Puterea Duhului Sfânt este din nou înapoi în Biserică, la fel cum a fost Aceasta la început. Profetul a spus, "Va fi Lumină în timpul serii." Biserica nu știe de ce se adună ei acolo. Ele nu au răspunsul. Bomba atomică are răspunsul pentru ei, acolo, totuși. Sigur are. Dar noi suntem în timpul serii, ore mai târzii decât ne gândim. Sigur.

¹⁴² Acești Magi, în sus și-n jos pe stradă, ei nu aveau răspunsul. "Ce s-a întâmplat? Ce s-a întâmplat?" În cele din urmă, aflăm că ei au pornit să O urmeze. Când a ajuns Aceasta acolo, ei nu puteau găsi-nu puteau găsi nici un răspuns în cetate, în domeniile lor religioase. Nu, nici nu găsesc ei acum. Ei ce? Ierusalim, ei nu au știut nimic despre nici un-nici un semn supranatural.

"Despre ce fel de semn supranatural vorbești?"

¹⁴³ "Oh, noi am văzut o Stea când eram înapoi în Răsărit. Noi am urmat-O."

¹⁴⁴ "Unde este Aceasta? Eu nu O văd. Ei bine, noi nu știm nimic despre Acea." Aceasta împlinea Scriptura exact.

¹⁴⁵ Dar ei nu au avut răspunsul în cercurile lor religioase. Ei nu îl au astăzi. "Ce este această vorbire în limbi? Ce este această grămadă de oameni care se ridică, vindecând bolnavii, și fac toate aceste miracole și lucruri, și strigă, plâng, și tot felul de lucruri de genul acesta?" Sună cum au făcut ei în trecut acolo în Biblie. "Ah, nonsens. Nu-i nimic de Aceasta."

¹⁴⁶ Ei nu știu nimic despre supranatural. De ce? Iată-i venind. Ei nu vor urma Steaua de Lumină, Steaua Luminii, compasul lui Dumnezeu spre acea Lumină perfectă. Oh! "Ducând spre vest, încă merge, călăuzește-ne la acea Lumină perfectă, O Stea a Betleemului." Noi am văzut Steaua Lui aici în Vest. Doar ce fel de Stea? Steaua bisericii Lui, Duhul Sfânt, mișcându-se în ființe umane. Noi am văzut Steaua Lui, și am venit să ne închinăm Lui. Amin. Asta-i ce este, bărbați înțelepți, femei înțelepte, smeriți în inimă. Noi am văzut Steaua Lui, și am venit să ne închinăm Lui.

¹⁴⁷ Oh, ei nu știau nimic despre acele lucruri supranaturale. Nu știau nimic despre Lumini și lucruri. Ei, ei nu știau nimic despre Aceasta. Aceasta i-a frământat. Sigur. Este la fel astăzi. Ei nu au știut nimic despre Aceasta, totuși. Cercurile religioase nu au știut. Nici nu știu ei nimic despre Aceasta astăzi.

Observați. Îmi place asta. Oh! Asta-i ce este bine.

¹⁴⁸ Atât-atât timp cât ei erau în acele tărâmurii denominaționale, Steaua nu le-a apărut niciodată. S-a stins, la porțile Ierusalimului, și a rămas stinsă. Frate! A rămas stinsă, atât timp cât au umblat ei prin acele tărâmurii denominaționale. "Unde este El? Sigur voi păstorilor ar trebui să știți ceva despre Aceasta. Despre ce este toată Aceasta, voi rabinilor și voi preoților? Și voi, voi Metodisti, Baptiști, Prezbiterieni, Catolici, și voi biserici vechi de felul acela, sigur voi aveți un răspuns pentru Aceasta. Unde este El?" Oh, vai! Vedeți? Ei nu știu nimic despre Aceasta. Și aceia care erau înăuntru acolo, au rămas în întunericul lor până au ieșit din acesta. Și de îndată ce au ieșit din cetate, acolo a stat Lumina din nou. Slavă!

¹⁴⁹ "Ieșiți afară din ea, poporul Meu," a spus Domnul. "Ieșiți afară din Babilon, confuzie. Ieșiți afară din crezurile voastre și din lucrurile voastre cu stil personal. Eu vă voi primi," spune Domnul. "Nu vă atingeți de lucrurile lor necurate," petrecerile lor de bitnik în biserică, și bunco, și toate celelalte feluri de lucruri, și dansuri.

¹⁵⁰ Aici nu de mult, mama m-a sunat, a spus, "Bill, coboară aici jos puțin." Cred că ea șade aici în biserică, pe undeva, în seara aceasta. M-am dus jos. Am spus, "Ce se întâmplă?" Ei mau chemat acolo. Și aici a fost o biserică mare Metodistă sus aici în Indiana, țineau o petrecere de rock-and-roll în ea. Și i-au luat interviu păstorului. El a spus, "Prea mult timp a uitat biserica Metodistă frumoasa artă a rock-and-roll-ului." Îndrăciți! Nu știu nimic despre Dumnezeu. Nu știu mai mult de Dumnezeu decât ar ști un Hotentot despre o noapte Egipteană. Ei doar... nu mai mult decât ar ști un iepure despre schiuri. Când, ajungi la un punct în care singurul lucru care-l ști, doar teologie, ceva crez făcut de om.

¹⁵¹ Când vine înăuntru Puterea Duhului Sfânt, voi îl acceptați pe profetul lui Dumnezeu. Acceptați Darul lui Dumnezeu al Duhului Sfânt, și vedeți cât rock-and-roll puteți avea în biserică. Întoarceți-vă înapoi la Evanghelia care a predicat-o John Wesley, și vedeți cât de mult puteți avea în aceasta. V-ați îndepărtat de pe calea bătătorită; întoarceți-vă înapoi la John Smith, sau la Baptiști, întoarceți-vă înapoi la Martin Luther. Dar ce este asta? Ei nu știu

nimic despre supranatural astăzi. Și așa este. Biserica Metodistă nu știe nimic despre vindecarea Divină.

¹⁵² Când John stătea acolo, predicând vindecarea Divină, cineva din înalta biserică din Anglia a venit și a făcut haz de el, a dat drumul la o vulpe, și la o grămadă de câini. El i-a îndreptat degetul în față și i-a spus, "Soarele nu va apune peste capul tău, de trei ori, până nu vei trimite după mine să vin să mă rog pentru tine." El a murit în seara aceea, chemând după John să vină să se roage pentru el.

¹⁵³ De ce nu ia biserica Metodistă în ea Aceea din nou? De ce? Pentru că este moartă. Exact! Vă este frică să vă uitați în acel Pachet, pentru că vă va dezvălui păcatele. Eu vă chem, Metodști, să priviți înapoi în Pachet din nou. Eu vă chem, Bapțiști, să vă uitați din nou la Pachet. Și voi, Prezbitierieni și toți! Voi Penticostalii, Catolicii și toți, priviți înapoi la Darul lui Dumnezeu de Crăciun acum. Priviți înapoi la Cadou. Aruncați cutia, și luați Cadoul. Aha. Îndepărtați-vă de la beteala lui Moș Crăciun. Întoarceți-vă la Darul lui Dumnezeu. Întoarceți-vă la Duhul Sfânt. Oh, eu știu că Acesta va descoperi multe lucruri, dar asta-i ce aveți voi nevoie, o curățire, o răzuire. Știu că asta este îngrozitor de greu, oamenilor, dar noi trebuie să Îl avem. Este Cuvântul lui Dumnezeu. Da, domnule. Este bine pentru voi. Exact! Oh, da!

¹⁵⁴ Ei, ei au știut că acolo era ceva în neregulă când au ajuns în acel oraș, și Lumina s-a stins. De îndată ce s-au unit cu această denominațiune, Lumina s-a stins. "Ce se întâmplă?" Au început să strige, "Unde este El? Unde este El? Sigur Îl voi găsi aici. Aceasta este o denominațiune veche, a fost aici de mult timp. Este capitala denominațiunilor, Cetatea Vatican. Ei bine, sigur, eu ar trebui. Ar trebui să Îl găsesc aici. Unde este El? Unde este El, Cristosul care a spus, 'El era același ieri, astăzi, și în veci'? Unde este El, Acela care a spus, 'Va fi Lumină în timpul serii'? Unde este El care a spus, 'Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi'? Unde este El? Unde este El?" Și Lumina doar a rămas stinsă. Când s-au abătut afară din acel lucru, au ieșit din cetate, acolo Lumina a apărut din nou.

Va fi Lumină în timpul serii,
Calea Slavei cu siguranță o veți găsi;
În acea cale a apei, este Lumina astăzi,
Îngropat în Numele prețios al lui Isus.
Tânăr și bătrân, pocăiți-vă de toate păcatele voastre,
Duhul Sfânt cu siguranță va intra;
Luminile serii au venit,
Este un fapt că Dumnezeu și Cristos sunt unul.

¹⁵⁵ Da, frate. Da, domnule. Pocăiți-vă de toate păcatele voastre. Duhul Sfânt, Darul lui Dumnezeu, va intra cu siguranță. El este la ușă. [Fratele Branham începe să bată în amvon – Ed.] Spune, "Lasă-Mă să intru. Dacă Mă vei lăsa să intru, Eu voi cina cu tine. Îți voi descoperi aceste lucruri. Îți voi arăta supranaturalul. Îți voi vindeca boala. Eu voi-Eu mă voi îngriji de toate aceste lucruri pentru tine, dacă tu doar Mă vei lăsa înăuntru." [Fratele Branham se oprește să bată în amvon.]

¹⁵⁶ Pachetul cu Darul lui Dumnezeu, împachetat în forma, astăzi, a Duhului Sfânt. A fost împachetat, atunci, și numit Fiul lui Dumnezeu. Pachetul cu Darul lui Dumnezeu a fost doar luat sus și reîmpachetat, din nou, și trimis înapoi. Amin. A fost împachetat în Fiul lui Dumnezeu, atunci. Este împachetat în fii de Dumnezeu, astăzi, numiți Biserica. Așa este. Pachetul cu Darul lui Dumnezeu, împachetat, pentru oameni. Și ei Lau refuzat, astăzi, întocmai cum au refuzat atunci. "Dacă ei îl numesc pe Stăpânul casei, 'Beelzebul,' un ghicitor, pentru că El putea deosebi gândurile, cu cât mai mult o va face cu voi. Ei îl numesc pe Stăpânul casei..." Oh, vai! Haideti să aflăm.

¹⁵⁷ Da, Magii, ei L-au primit. Ei erau săraci și umili, și ei au văzut Lumina ciudată.

¹⁵⁸ Un alt lucru vreau să ating chiar aici. Și când au văzut această Lumină, cât de fericiți au fost! Biblia a spus, "Ei s-au veselit peste măsură cu mare bucurie." Oh, îmi imaginez că ei au strigat puțin. Nu vă imaginați așa? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Eu doar îmi imaginez așa. Astfel, când au văzut că erau în acea organizație veche de atâta timp acolo, în încercarea de a afla ceva, nu era nimic acolo, când au ajuns în afara porții, au văzut acea Lumină a Duhului Sfânt strălucind din nou acolo, acea Stea a Slavei care se trăgea în jos asupra lor, au fost atât de fericiți, ei nu mai puteau de bucurie.

¹⁵⁹ Oh, ce face persoana când nu mai poate de bucurie? Ce faceți la meciul cu mingea când ei nu mai pot de bucurie? Oh, voi urlați, "Uraaa-uraa! Bravo! El a marcat. Ha-ha! Ho-ho!" Vedeți?

¹⁶⁰ Și când aveți "nespusă bucurie," și strigați, "Slavă! Aleluia! Laudă Domnului!" Așa este, nespusă bucurie! "Acolo-i Steaua. Condu-ne! Oh, ia-ne de la aceste organizații, și condu-ne către acea Lumină perfectă. Călăuzire spre vest, tot înainte, călăuzește-ne la Lumina Ta perfectă." Doar continuă înainte. Steaua trebuia să călăuzească spre Lumină. În final, Aceasta sa oprit asupra Pruncului.

¹⁶¹ Când ei... [Porțiune goală pe bandă – Ed.] Și doar câteva minute. Bine. Bine.

¹⁶² El S-a descoperit la pescarul sărac. El a fost descoperit. Acel Pachet, ce era înăuntru Acestuia, a fost descoperit pescarului sărac, la cel neînvățat, needucat. El S-a descoperit oamenilor care nu își puteau scrie propriul nume. Nu puteau fi un diacon, sau-sau altceva într-o biserică. Nu puteau fi aceea. Erau așa de neînvățați! Oh, vai! Erau teribili! Astfel El S-a descoperit lor, la cei nedorțiți, aceia care erau alungați. El li S-a descoperit lor, la cei neiușiți. El a fost

iubitor pentru cei care erau neiubiți. La bolnavi, ei aveau nevoie de vindecare. Ei au fost doritori să privească în Pachet, să vadă ce este cu Acesta. El li S-a descoperit lor. Și la cei flămânzi, El i-a hrănit cu pâini și pești. Oh, am putea sta, am o grămadă de lucruri scrise despre aceea, dar trebuie să sărim peste asta. Vedeți? S-a descoperit la toți acei oameni, neiubiții. Când nimeni nu i-a vrut, îi numeau „fanatici,” El Sa descoperit lor. "Sunt așa de bucuroși să pot spune că sunt unul din ei." Da, domnule! Neiubiți, nedoriți, bolnavi și nevoiași, flămânzi; El S-a descoperit. Da.

¹⁶³ Mă gândeam la o altă persoană flămândă. Într-o zi, era un om cu inima flămândă cu numele de Pavel, Saul atunci. Era pe drumul lui spre Damasc, flămânzind. Nu știa ce să facă. Vroia să facă ceva pentru Dumnezeu. O Lumină a strălucit în jurul lui, "Saule, Saule, de ce Mă prigonești?" El S-a descoperit la un Pavel care avea inima flămândă.

¹⁶⁴ Unei femei de faimă rea, unui Baraba condamnat, El S-a descoperit. Așa este, unui om cu inima flămândă, unei femei de faimă rea, la toți aceștia care erau alungați. Mă gândesc la acea femeie fără faimă. Doar un moment pentru ea, vă rog să suportați cu mine doar un minut.

¹⁶⁵ Simon, Fariseul din Biblie, oh, el a vrut-a vrut să cunoască și el, acest Pachet. Dar a vrut să Îl cunoască din voința lui egoistă, motivele lui egoiste. Fariseul, deci ce a făcut el? A avut un mare ospăț. S-a gândit că ar putea să se distreze puțin. Biblia, povestea Evangheliei, ne-o narează. Priviți la aceasta doar un minut acum, înainte să încheiem. Acolo a spus, "El l-ar fi vrut pe Isus să vină." Pentru că, nu cred că acel Fariseu îl iubea cu adevărat pe Isus, pentru că el nu aveau nimic în comun. El era un bătrân Fariseu rigid, și el-el îl ura pe Isus. Așa că s-a gândit că o să-L aducă acolo, și o să-I joace câteva farse, să vadă dacă El era într-adevăr un profet, sau nu.

¹⁶⁶ Astfel au trimis și L-au rugat să vină. Curierul a venit, și a alergat. Probabil prăfuit, și totul, a urcat sus acolo. Și stătea alături de... Isus probabil că vindeca oamenii, și continua. El era obosit. Poate că a fost Petru care a spus, "Tu nu Îl poți vedea astăzi."

¹⁶⁷ El a spus, "Dar, domnule, stăpânul meu este Rabinul Simon. El este păstorul bisericii mari de aici din Iudeea. Păi, tu... El, la invitat pe Stăpânul tău să vină, să-l viziteze. Oh, oh, oh, ce-ce mare nume care va fi pentru El. Vezi? Ar trebui să îl vizitezi."

¹⁶⁸ "Ei bine," a spus el, "te voi duce sus, și vezi ce spune El." Astfel și-a făcut loc prin mulțime. Și soarele era cam pe la apus. Isus, obosit și ostenit. Și aici vine sus acest curier micuț. Și el, în loc să...

¹⁶⁹ În Prezența lui Cristos! Oh, de multe ori m-am întrebat care era chestiunea cu acel curier. Ce era în neregulă cu el? Stând așa de aproape de Isus, și încă avea un mesaj de la Fariseu, "Stăpânul meu vrea ca Tu să vi, să-l vizitezi. Și ceva? El are o petrecere aici jos. Vrea ca Tu să vi, să fi un oaspete de onoare."

¹⁷⁰ Oh, aș fi dorit să fi putut lua acel mesaj, fiind atât de aproape de El. Voi nu? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Nu m-aș fi gândit niciodată la ce a spus acel Fariseu. Aș fi căzut la picioarele Lui, aș fi spus, "O Doamne Isuse, îndură-te de mine, un păcătos." Cred că aș fi spus asta. Voi nu? ["Amin."] Cum a stat el atât de aproape de Isus, și totuși a refuzat oportunitatea să ceară iertarea păcatelor lui. Și atât de aproape de El! Nu, el avea prea multe în mintea lui. El era slujitorul. El trebuia să întrebe pentru Fariseu.

¹⁷¹ Și Isus, sărmanul Isus, deși obosit și ostenit, și El știa că era disprețuit și urât de el, El a dat din cap, "Eu voi fi acolo." Când spune El că El va fi acolo, El va fi acolo. Nu vă îngrijorați. El va fi acolo. Nimic nu-L va opri.

¹⁷² Astfel când au ajuns acolo jos, în acea zi, și au ucis toți vițeeii lor îngrășați, și au scos tot vinul lor nou și de toate. Și oamenilor săraci nu le-a fost permis să vină pe acolo unde se aflau ei. Oh, când prăjeau carnea aceea de vită afară, lucrurile, ce miros! Acei oameni săraci stăteau acolo, și doar le lăsa gura apă. Ei nu puteau intra. Nu, domnule. Cu toate acestea, aceea era numai pentru celebrități. Și deci atunci stăteau afară. Și ei aveau toți acești struguri și lucruri, toate în-chiar în perioada de coacere, sau belșugul strugurilor. Și acel miros frumos de struguri, știți, când sunt dulci, și de toate. El avea vinurile lui noi și de toate.

¹⁷³ Și de multe ori m-am întrebat cum de a intrat Isus acolo fără să fie observat. Știți, bine, când cineva în Orient te invită vreodată să vi acasă la ei, știți că ei sunt oameni deosebiți pentru ospitalitate. Acum, oamenii din acele zile, când umblau, aveau sandale. Și când o făceau, auziți despre spălarea picioarelor.

¹⁷⁴ Asta-i ce facem noi aici, în comemorare. Aceea a fost o poruncă.

¹⁷⁵ Când cineva te invita să vi acasă la ei, ar fi ceva de genul acesta. Te-ar fi salutat la ușă. Și apoi aveau ceea ce numeau, "slujba cea mai de jos," dintre toți oamenii. Unii dintre ei conduceau carele. Unii dintre ei găteau. Și unii dintre ei, bucătari, știți. Și unii dintre ei, ospătari. Și, dar cel mai slab plătit om dintre toți servitorii casei, era servitorul care spăla picioarele. El era doar un servitor.

¹⁷⁶ Și, gândiți-vă, Domnul meu a fost un servitor care spăla picioarele. Și apoi noi gândim ceva, ne gândim că suntem cineva. Uitați-vă la El spălând picioarele ucenicilor, pescari, pescari murdari, ciobani și așa mai departe, le-a spălat picioarele.

¹⁷⁷ Și, aici, acel servitor care spăla picioarele. Când ajungi la ușă, ei îți-ei îți spălau picioarele, pentru că praf și lucruri sa depus pe picioarele tale, și-și unde ai umblat, știți, jos pe străzile prăfuite pe unde au fost caii și animalele, știți. Și provoacă o duhoare, peste tot pe voi. Și apoi acel soare, știți, era pe tot gâtul tău. Și acel soare Palestinian, razele directe ale acestuia, este chiar fierbinte. Și astfel când ajungeau la ușă, își scoteau picioarele. Ei le spălau picioarele. Și apoi pun-pun sandalele deoparte; le curăță, și le așează deoparte. Și le dă o pereche de papuci, ca mici...

femeile îi poartă astăzi ca papuci de dormitor, știți, ceva de genul acela, îi încalță. Și apoi să le spele picioarele.

Și apoi ei aveau un ștergar pe umărul lor. Și apoi ce făcea el, îi ștergea praful de pe față.

¹⁷⁸ Și iau mir de nard. Oh, asta era un lucru costisitor pe care îl foloseau bogații. Regina din Sud a adus câtva din acesta și i l-a dat lui Solomon, făcut dintr-un măr din Orient. Ca o floare, micuța floare de măr, și acesta este extras de acolo. Foarte scump.

¹⁷⁹ Și ei iau acel mir de nard, și îl pun peste toată fața lor. Untdelemn de acel fel, pentru că ceafa lor era arsă, și lucruri. Iau un ștergar și îl curățau tot, în acel fel. Și atunci erau-erău împrăștiți.

¹⁸⁰ Acum, acela este primul lucru, servitorul care spăla picioarele îi lua și îi aranja așa. Desigur, nu s-ar fi simțit să intre în casa unui om, unde erau acele covoare mari Persane, și așa mai departe, în acel fel, mirosind ca și cum ar fi fost într-un grajd, și-și-și soarele și bășici peste tot pe fețele lor. Ei erau reîmprăștiți.

¹⁸¹ Apoi când intrau, se întâlneau unul cu altul. Și când se întâlneau, întotdeauna pentru a întâmpina un musafir, unde dacă erai bineveniți, ei le dădeau mâna în *acel* fel, Frate Ed. Ei dădeau mâna cu ei, *așa*. Și apoi pun a lor... Ridică-te, doar un minut, îți voi arăta ceva. Își puneau brațele în jurul lor. [Fratele Branham ilustrează, și îl bate pe spate pe Fratele Ed de patru ori – Ed.] În *acel* fel, apoi schimbau mâinile. [Fratele Branham din nou îl bate pe spate pe Fratele Ed de patru ori.] Și acela-i felul cum procedau ei.

¹⁸² Acea era o primire de bunvenit. Atunci tu erai un frate. Te simțeai bine. Picioarele tale erau spălate. Tu-tu erai uns peste tot.

¹⁸³ Și apoi următorul lucru care îl făcea, se sărutau unul pe celălalt pe gât. Și aceea îi făceau binevenți. Acel ultim lucru era acel sărut de bunvenit.

¹⁸⁴ Vi-l amintiți pe Iuda dându-i lui Isus acel sărut de bunvenit? A spus, "De ce ai făcut asta, prietene?" Vedeți? El îi cunoștea inima.

¹⁸⁵ Astfel se făceau unul pe altul binevenit. Nu te-ai fi simțit să intri cu praf peste tot pe tine, și acea duhoare veche peste toată fața ta și picioarele tale, și altele. Acel veșmânt vechi atârna pe jos, aduna acel praf în timp ce umblai, când tu umblai. Nu se simțeau să o facă, să intre. Dar când erai tot reîmprăștiat, și când se apropia, și oaspetele tău... Tu erai un oaspete de onoare, și apoi când el se apropia și te-a bine primit, și îți dădea un sărut pe gât, păi, tu erai un frate atunci. "Intră. Du-te la frigider, ia-ți un sandvici, orice." Tu erai-tu erai binevenit atunci. Erai binevenit înăuntru.

¹⁸⁶ Dar cum de a intrat Isus aici fără ca toate acestea să-I fie făcute? Vedeți? El ședea acolo în colț, cu picioarele murdare, fără să fie întâmpinat. Probabil, Fariseul vorbea despre altceva, știți. El nu l-a observat pe Isus intrând.

¹⁸⁷ Asta-i ce se întâmplă în biserici astăzi, prea multe din bisericile noastre de Farisei. Puterea lui Dumnezeu intră, și ei nu O observă. Vedeți? El ar fi voitor să facă ceva, dar El nu este niciodată binevenit.

¹⁸⁸ Și acolo era el, pe acolo, poate spunând câteva glume, și având un timp grozav cu Rabinul Păstor *Cutare-și-cutare* și Rabinul *Cutare-și-cutare*, pe acolo. Nu l-au observat pe Isus.

¹⁸⁹ Și El trebuie să se fi strecurat înăuntru și s-a așezat pe undeva, acolo într-un colț. Eu Îl pot vedea acolo cu picioarele Lui murdare, gâtul cu bășici, fără sărut de bunvenit. Oh, nu vă face asta să vă simțiți ciudat, Isus cu picioarele murdare? Ei Îl cheamă, pe acolo, "Isus! Isus!" Au spus, "Isus cu picioarele murdare, șezând în colț." O Dumnezeule, cum ar putea fi vreodată? Nimeni nu-L băga în seamă.

¹⁹⁰ Dar o mică prostituată, (oh, vai) o femeie de faimă rea, s-a întâmplat ca ea să treacă pe acolo, poate ea-poate ea a fost... Nu era nimeni în oraș. Toți erau plecați la acest ospăț, toată celebritatea, astfel afacerea ei era săracă. Astfel, ea a aflat. "Ce-i cu toată aceasta pe aici, la acest, sus aici la casa Fariseului?" Astfel ea s-a dus acolo, și probabil ca să privească prin crăpătura gardului, uitându-se în tur. "Oh, vai!" S-a întâmplat să privească acolo într-un colț. Îl vede pe El șezând acolo, cu capul Lui aplecat, picioarele murdare, cu bășici pe ceafă, nepoftit, nu-L băga nimeni în seamă.

¹⁹¹ Dar i-a fost descoperit ei. Oh, pot să o văd frecându-și ochii, și să spună, „Este El acela? Este același Om care a cruțat o femeie exact ca mine, o dată, care a fost târâtă afară de către acea biserică, și urmau să o omoare cu pietre. Și El a spus, „Femeie, unde sunt părâșii tăi?” Acela trebuie să fie El.” Vedeți? Credința vine în urma auzirii, și i-a fost descoperit ei că acela era El.

¹⁹² Ea a spus, "Dar, uitate, El este nepoftit. El are picioare murdare. Ce pot face privitor la asta? Eu sunt o femeie, și dacă sar întâmpla ca eu să intru acolo și să spun ceva, păi, ei m-ar-mar arunca afară peste barele acelea. Acum, eu sunt o-eu sunt o femeie de faimă rea, și El-El ar ști că sunt de faimă rea. El ar ști că sunt o femeie stricată, așa că ce pot să fac privitor la asta?"

¹⁹³ O pot vedea că se întoarce, merge în jur, spune, "Oh, trebuie să fac ceva. El nu este primit bine. Dar Ceva îmi descoperă că este singura cale ca eu să am vreodată Viață." Iată-vă. Oh, frate. "Eu vreau să văd ce este în acel Pachet. Știu că este Ceva acolo înăuntru care îmi va ierta păcatele. Deși sunt o prostituată, deși sunt rea, eu vreau să mă uit în acel Pachet de Crăciun. Eu știu că este Ceva acolo înăuntru pentru mine."

¹⁹⁴ Este Ceva pentru fiecare. Așa este, prietene păcătos. Este Ceva pentru jucătorul la jocurile de noroc. Este Ceva pentru mincinos. Este Ceva pentru fiecare persoană. Este Ceva în acest Pachet de Crăciun, pentru tine. Nu-l aruncați într-o parte. Cum Fariseul, netotul, a luat decorațiunea și a aruncat Darul! Ce lucru de compătimit!

Iată-L venind. El șade acolo.

¹⁹⁵ Și această sărmană femeie micuță, poate se duce jos la casa unde locuiește ea, se duce sus pe vechile trepte scârțâitoare acolo. Își caută în ciorap, sau una alta și ia niște bani. A spus, "Oh, ce pot face? Acum așteaptă un minut, eu mai bine pun asta înapoi, pentru că El va ști că eu-eu sunt o femeie de faimă rea. Dar este singura mea speranță, este singurul lucru care îl pot face. Eu nu sunt invitată la acel ospăț, și totuși eu trebuie să ajung la El."

¹⁹⁶ Oh, doresc ca oamenii să poată vedea asta în seara aceasta. Să ajungeți la El sau pieriți. Ce diferență face, că sunteți numiți "holy-roller," sau aruncați afară, sau ce contează? Mergeți la el. Mergeți la El, este singura voastră speranță.

¹⁹⁷ A coborât, a luat asta. Îl pot vedea pe unul, acei Iudei acolo jos, spunând că afacerea le-a mers prost, șezând acolo în spate, numărându-și banii. Toți duși la ospăț, și totul. Această femeie a intrat. "Ei bine, ce faci tu aici?" Ea a răsturnat acești bani Romani pe tejghea, cam treizeci de piese din aceștia. "Ah-ha! Ce vrei, doamnă?" Vedeți, asta a schimbat lucrurile. El a văzut ce era ea; dar când a văzut că ea avea niște bani, asta e diferit. Vedeți? Asta e lumea, astăzi. Ai bani, ești mare și tare. Dacă nu ai, tu ești-tu nu ești nimic. "Oh, asta-i diferit. Ce vrei?"

¹⁹⁸ "Eu-eu vreau cel mai bun, cel mai bun mir de nard care îl aveți. Asta e tot ce am. Dați-mi voie să-i număr, treizeci de piese. Erau patruzeci."

"Oh, da, cu aceștia vei cumpăra această sticlă chiar aici, cel mai bun."

"O vreau."

"Vrei să spui că vrei să cumperi untdelemn?"

"Eu o vreau. Vreau toată sticla aceea." Asta-i tot ce avea ea.

¹⁹⁹ Asta-i ce trebuie să faci, frate. Costă fiecare păcat care îl ai. Costă totul. Dar fi dispus să îl dai.

²⁰⁰ Așa că ea se strecoară la gard. O pot vedea uitându-se acolo înăuntru. Îl vede pe El șezând acolo, încă neatins. Și păstorul Fariseu acolo încă spunându-și glumele lui murdare și lucruri, acolo cu restul din ei, continuând, vorbind despre ceva lucru important pe undeva, neștiind, neobservat de al nostru-al nostru Domn prețios. Ea a spus, "Cum pot eu să intru?" Astfel acum o văd strecurându-se foarte ușor, ajunge până unde se află El așa. Și ea s-a uitat sus la El. O pot vedea cu lacrimi curgându-i în jos pe față, și ochii ei mari maro uitându-se sus la El în acest fel. Și a spart sticla, a vărsat balsamul, l-a turnat pe picioarele Lui. Ea nu l-ar fi lăsat pe Isus să stea cu picioarele murdare.

Voi spuneți, "Nici eu."

²⁰¹ De ce nu faceți ceva privitor la asta atunci? El are cel mai rău nume care există în țară astăzi, "holy-roller, fanatic religios." De ce nu faceți ceva privitor la asta? Ridică-te și spune, "Eu voi lua calea cu acei câțiva disprețuiți ai Domnului. Sunt gata să primesc acel Pachet."

²⁰² Ea a turnat untdelemnul pe picioarele Lui. Întreaga încăpere s-a umplut de acesta. Era costisitor.

²⁰³ Nimic nu este prea bun pentru Isus. Dați-I ce aveți mai bun. Dați-I tot ce aveți. Viața voastră, sufletul vostru, ființa voastră, timpul vostru, tot ce aveți, dați-i Lui.

²⁰⁴ Și ea s-a întâmplat să se uite. Ea stătea acolo. Oh, vai! Ea a turnat acest untdelemn pe a Lui-pe capul Lui. Apoi s-a dus jos la picioarele Lui, și a început. Oh! Ea-ea i-a ridicat picioarele Lui, și a privit, erau murdare. Ea nu avea nimic. Atunci ea-ea a început să se gândească la păcatele ei, și a spus, "Sigur, El, El va-El mă va condamna." Astfel când ea i-a pus untdelemnul pe gâtul Lui, și l-a uns, apoi s-a aplecat jos acolo și l-a apucat picioarele.

²⁰⁵ Și ea a căzut jos. A început să plângă, „Oh, sunt așa o păcătoasă, ca să stau înaintea acestui Om. Sunt așa o păcătoasă." Și a privit în sus, și ochii ei mari, frumoși. S-a gândit, "El-El mă va arunca afară din această încăpere." Dar, El nu s-a mișcat deloc. El doar a șezut și s-a uitat la ea. Oh, îmi place asta. El a stat doar și s-a uitat la ea. "Oh, El îmi cunoaște inima. Eu Îl pot simți chiar acum citindu-mi chiar în jos în mintea mea. El știe că nu sunt bună. Eu o știu, Doamne, dar nu pot suporta să Te văd cu picioarele murdare. Doar nu o pot suporta. Tu ești unica mea speranță. Eu nu o pot suporta." Ce apă frumoasă pentru picioarele Lui, oh, lacrimi de căință! Oh! Oh! Bătrânul Fariseu nu-i putea oferi nimic de acest fel. Ape, lacrimi curgându-i în jos pe obraji.

²⁰⁶ Și a început să le frecioneze, și [Fratele Branham face sunetul a două săruturi – Ed.] sărutându-I picioarele. Oh, Acesta era Domnul ei; sărutându-I picioarele. Ea nu avea nici un-nici un ștergar cu care să-l usuce. Astfel presupun că buclele ei, ce le-a aranjat, în vârful capului, trebuie că au căzut, în jos. A luat părul ei, a început să-să-I ștergă picioarele cu acesta, și sărutându-I picioarele. "Doamne, Tu ști." [Sunetul unui sărut.] "Doamne, Tu ști că eu-eu sunt o păcătoasă. Eu-eu urăsc să fiu aici înaintea Ta în acest fel, dar nu pot suferi să Te văd cu picioarele murdare." Oh, vai! Isus cu picioarele murdare, nedorit, nici un sărut pe gât. Ea l-a sărutat chiar și picioarele. "Doamne!" [Sunetul a patru săruturi.] "Vai, Doamne! O Doamne, eu-eu sunt-sunt o păcătoasă." [Sunetul a două săruturi.] "Tu ști că sunt, Doamne."

²⁰¹ Și cam pe la timpul acela, bătrânul Fariseu s-a întors în jur. "Ha!" A spus, "Acum priviți acolo. Priviți acolo. Acela-i felul de tovărășie ce are Acela care se numește Duhul Sfânt." Vedeți? Ei nu s-au schimbat. "Priviți ce este Acesta. Priviți cu ce fel de oameni se asociază El. Vorbiți de acel Duh Sfânt, și vindecare Divină, ce este Asta? Gunoii orașului."

²⁰⁸ Sigur, asta-i la cine Îi este descoperit. Ea știa ce era în acel Pachet. A știut că cel mai unic timp decât orice timp în care putea ajunge vreodată undeva... Nu putea merge jos la Fariseu, el ar fi dat-o afară din biserică; nu în pătura lor de societate. Dar exista o Societate pentru păcătos. Sunt așa de bucuroși pentru asta. Există un Loc unde un păcătos poate veni. Există un Balsam în Galaad, care îl va tămădui pe cel rănit. Ea L-a găsit. Ea a vrut să cunoască acel Dar, și ea Îi săruta picioarele.

²⁰⁹ Bătrânul Fariseu a spus, "Ah-ah! Veniți aici, băieți. Ah! Hm! Iată Profetul vostru! Vedeți? Dacă El ar fi fost vreun fel de Profet, El ar fi știut ce fel de femeie este cea care-I spală picioarele. Priviți acolo. Vorbiți de fanatism? Îmi dezonorează casa."

²¹⁰ Isus nu a spus nici un cuvânt, doar a stat și s-a uitat la femeie. Astfel după un timp... El știa ce gândea frumosul Fariseu, astfel El s-a ridicat.

²¹¹ Acea femeie, o pot vedea, "Oh! Oh, aici-iată timpul meu! El-El-El, El va-El mă va condamna. El va-El va-El mă va arunca afară din această casă." Eu Îl văd ridicându-se, se uită așa. El se simte destul de bine acum; picioarele Lui scăldate cu lacrimi. O Dumnezeule, ia-le pe ale mele. Picioarele Lui scăldate cu lacrimi de căință, o inimă cinstită. Deși imorală, cum era ea, asta era singura dată în care ea a fost vreodată la o fântână unde putea fi curățită. Acolo, ea șade acolo. Pe față, o pot vedea cu lacrimile scurse în jos pe fața ei așa, și pătată peste tot. Buclele ei toate desfăcute, și pline de lacrimi și murdărie de pe picioarele Lui. Ea stătea acolo, întrebându-se, "Ce urmează să se întâmple? El mă va arunca afară. Îi vor pune să mă întemnițeze că am venit aici."

²¹² El s-a ridicat, așa. A spus, "Simone, am un Cuvânt să-ți spun. Tu M-ai invitat în casa ta. Și când Am intrat, tu nu Mi-ai dat apă pentru picioarele Mele. M-aș fi spălat Eu Singur, dar nu Mi-ai dat apă." O Dumnezeule! "Tu nu Mi-ai dat untdelemn, cu care să-Mi ung ceafa, când îmi ardea. Tu nu ai făcut asta, Simon. Și nici nu M-ai sărutat și să Mă faci binevenit. Dar această femeie, ea Mi-a spălat picioarele cu lacrimile ei. Și ea Mi-a sărutat picioarele, și nu a încetat să o facă de când a intrat aici. Eu am câteva lucruri împotriva ta, Simon. Dar ea..." (Era Profetul, sau nu?) „Eu îi spun ei, păcatele ei multe îi sunt iertate." O Dumnezeule!

²¹³ Ce a fost Acesta? Ea a aflat ce era în acel Pachet Dar. A aflat că acolo era dragoste. A aflat că acolo era iertare. Ea a văzut Aceea. Oh, cum a văzut ea acel Dar prețios al lui Dumnezeu lucrând asupra ei! Cum trebuie să o fi făcut să se simtă când a văzut că Darul lui Dumnezeu i-a fost întins ei! Păcatele ei i-au fost iertate!

²¹⁴ Cum trebuie să se fi simțit Baraba în acea zi! Îl știți pe Bara ba, povestea. Bara ba este acel criminal care a fost prins, și a fost pus jos în galeră, urma să moară dimineața următoare. El era un hoț. Era un criminal. Era un ucigaș. Era un criminal. Și toată noaptea a umblat în sus și-n jos în acea temniță, smulgându-și părul, pentru că, dimineața următoare mergea la o cruce, pedeapsa capitală. Ar fi murit. Cum au trecut peste el coșmaruri în acea noapte! Cum nu a putut să se odihnească!

²¹⁵ Și următoarea dimineață, nici un mic dejun sau nimic, să știe că sângele i-ar fi fost stors afară ca printre lupi. Dintr-o dată, aude lanțurile zângănind. [Fratele Branham face zgomot de pas în marș cu picioarele lui – Ed.] Este tropăitul soldaților. Iată venind patru sau cinci, și poate un-un batalion de soldați Romani, sulite sclipind, urcau acolo. Marele temnicer a învărtit cheile, și a spus, "Ieși afară, Baraba."

"Oh, nu mă ucideți! Aveți milă!"

"Bara ba, nu este nimic în neregulă. Ești liber!"

"Sunt ce?"

"Ești liber."

"Cum am ajuns liber?"

²¹⁶ Cineva a indicat în *acea* direcție. Ce trebuie să fi însemnat pentru Bara ba, când a văzut că Darul i-a luat locul la moarte. Eu am simțit la fel, Darul lui Dumnezeu a luat locul meu în moarte. Cum, acel hoț muribund pe cruce, bătut în cuie acolo:

Hoțul muribund s-a bucurat să vadă

Acea Fântână în ziua lui;

Pot eu acolo, deși ticălos ca el,

Să spal toate păcatele mele. (Da.)

De când prin credință am văzut acel Râu, mi-a fost descoperit,

Rănilor Tale curgătoare au oferit,

Dragostea care răscumpără a fost tema mea,

Și va fi până când voi muri. (Așa este. Oh!)

²¹⁷ În încheiere, așa putea spune asta. Astăzi, Crăciunul înseamnă un cartuș de Camels, un cartuș de Viceroy, o sticlă de Faur Roses sau Seagram, împachetate într-un ambalaj frumos cu Moș Crăciun. Dar ei încă refuză Darul de Crăciun al lui Dumnezeu. Ei încă refuză Darul Lui de Crăciun. Ei nu Îl vor.

²¹⁸ Eu Îl vreau. Sunt bucuroși că L-am primit. O Emanuel, Dumnezeu s-a făcut trup și a locuit printre noi, respins și osândit, tot în jos prin epoci, și îndurarea Lui se extinde astăzi la fiecare inimă care Îl va primi.

Să ne aplecăm capetele doar un moment.

²¹⁹ Mă întreb, în această seară, în această clădire, în acest timp de Crăciun, în comemorarea de acum aproape două mii de ani, când Dumnezeu a dăruit primul Dar de Crăciun. Mă întreb, în seara aceasta, dacă ai vrea să te uiți în interiorul acestui Pachet și să vezi, păcătosule, dacă nu este Cineva acolo înăuntru Care te iubește, Cineva Care a murit pentru tine, Cineva care și-a dat viața Lui pentru tine? Ai fi dispus, în seara aceasta, să dai jos cârpa de față de pe El, acea cârpă murdară că ei Îl numesc, "fanatic și holy-roller," înfășurați-vă voi în aceasta, și luați calea cu cei câțiva disprețuiți ai Domnului?

²²⁰ Dacă ești în clădire, în seara aceasta, și dorești să fi amintit în rugăciune, ai vrea doar să îți ridici mâna, să spui, "În această seară de Crăciun, vreau să primesc Darul lui Dumnezeu de Crăciun, adevăratul Dar de Crăciun al lui Dumnezeu"? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, fetiță. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să binecuvânteze doamna tânără de acolo. Da. Ar fi mai mulți, care ar vrea să fie amintiți în rugăciune? "Doamne..." Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu.

²²¹ Altcineva, "Doamne, eu voi lua calea. Nu Te voi vedea nici eu, niciodată să șezi cu picioarele murdare. Nu voi sta niciodată... Mă voi alătura lor. Voi veni direct în Împărăția lui Dumnezeu. Eu voi-eu voi fi unul dintre cei care sunt disprețuiți. Rămâi cu mine, Doamne. Vino, mergi cu mine acasă, în seara aceasta. Voi spăla toată murdăria de pe Numele Tău. Tu spală păcatele mele, Doamne, fă să trăiesc Viața, nu în felul cum o fac acum; eu o murdăresc pe a Ta. Eu-eu te întinez pe Tine, în fiecare zi, punând mai mult asupra Ta. Lasă-mă să merg, în seara aceasta, Doamne, și cu lacrimile mele de căință, vin acum smerit la poala crucii, ca să Te primesc ca Salvatorul meu." Este încă cineva înainte să ne rugăm? Ridicați-vă mâna doar. În regulă.

²²² Scumpe Domn, noi Îți aducem, în această seară, se pare că sunt destul de multe femei, în seara aceasta, Doamne, care și-au ridicat mâna. Poate că și ele pot privi jos... Unele din ele sunt fete tinere, doar adolescente, care și-au ridicat mâinile. Ele, ele vor asta, Doamne. Ele nu-ele nu vor să fie osândite cu lumea. Vor să Te primească acum, în acest timp de Crăciun, ca să se uite în Pachetul lui Dumnezeu, și să primească Viață Eternă. Acordă aceasta, Doamne, chiar acum, ca Tu să le deschizi iertarea păcatelor lor, ca Tu să le deschizi o Fântână în casa lui David, care este deschisă pentru păcat și necurăție, unde păcătoșii plonjează sub șuvoi, își pierd toată pata de vină. Acordă aceasta, Doamne. Mergi acasă cu ele, și rămâi cu ele în seara aceasta, Doamne. Fă viața, pentru ele, cum ar trebui să fie, Doamne. Acordă aceasta.

²²³ Vindecă bolnavii și suferinzi dintre noi. Tu ești Ajutorul celor neajutorați. Tu ești El, Domnul, Care poate face unde alții nu pot. Tu ești Harul stăruitor. Ești Darul lui Dumnezeu. Și noi în smerenie Te credem, Doamne. Noi urmăm Steaua Zilei, urmăm Lumina până când Ea ne conduce la acea Lumină perfectă, Darul lui Dumnezeu, Viața Eternă, prin botezul Duhului. Acordă aceasta, Doamne. Îi încredințez Ție acum. În Numele lui Isus Cristos, ia sufletele lor în această seară, și spală-le în Sângele purpuriu de la Calvar. Pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Doamne, rămâi cu mine.

[Fratele Branham, începe să fredoneze-Ed.] ...

lipsi să îmi dai alinare.

În viață, în moarte, O Doamne, rămâi cu mine.

²²⁴ Îl iubiți voi cu toată inima voastră? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Încă odată, de dragul vremurilor vechi, "Îl iubesc, Îl iubesc că întâi El m-a iubit." Cu toții acum.

Îl iubesc,

Pentru că El...

Să ne ridicăm mâinile spre El.

Și a cumpărat Salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

²²⁵ Acum, vreau ca voi să dați mâinile cu cineva din față, și din spate, și de lângă voi, acum.

Îl iubesc, Îl iubesc

Că întâi El m-a iubit

Și a cumpărat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului...

²²⁶ Toți care ați primit Darul de Crăciun al lui Dumnezeu, ridicați-vă mâinile acum.

Îl iubesc, Îl iubesc

Că întâi El m-a iubit

Și a cumpărat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

²²⁷ Nu Îl iubiți voi? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Nu este El minunat? ["Amin."] Bine, în timp ce ne ridicăm acum.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării și al durerii;

El îți va da bucurie și alinare,
Ia-L oriunde te duci.

Nume prețios, Oh ce dulce! Oh ce dulce!
Nădejdea pământului și bucuria Cerului;
Nume prețios, Nume prețios, Oh ce dulce!
Nădejdea pământului și bucuria Cerului.

Încet acum:

Ia Numele lui Isus cu tine,
Ca scut de orice cursă;
Când ispite...

Ce faceți când se adună ispite?

... se adună,
Susurați doar acel Nume sfânt în rugăciune.

Nume prețios, Nume prețios, Oh ce dulce! Oh ce dulce!
Nădejdea pământului și bucuria Cerului;
Nume prețios, Nume prețios, Oh ce dulce!
Nădejdea pământului și bucuria Cerului!
În Numele lui Isus...

Să ne aplecăm capetele acum și să cântăm.

... -ând
Căzând prosternați la picioarele Lui,
Rege al regilor în Cer Îl vom încorona,
Când călătoria noastră se va încheia.
Nume prețios, Oh ce dulce! Ce dulce!
Nădejdea pământului și bucuria Cerului;
Nume prețios, Oh ce dulce!
Nădejdea pământului și bucuria Cerului!